

FOAIA POPORULUI

Prețul abonamentului:
 Pe un an 4 coroane.
 Pe jumătate de an 2 coroane.
 Pentru România 10 lei anual.
 Abonamentele se fac la „Tipografia”, sec. pe acțiuni, Sibiu.

Apare în fiecare Duminecă

INSERTATE
 se primesc în biroul administrației (strada
 Poplăcii nr. 15).
 Un șir garmond prima dată 14 bani, a doua-ora 12 bani
 a treia-ora 10 bani.

Un rău mare.

Oine a 'ndrăgit străinii
 Mânca 'i-ar inima câinii.
Eminescu.

Noi Români suntem harnici, munșim din greu, munșim cu sudoare amară, eruntă, din zori de zi, până târziu noaptea, munșim așar că abea ne mai putem purta oboșitele noastre oase.

Stând lucru așa, ar trebui ca să fim avuți, să avem de toate, să nu ducem lipsă de nimic; cum știm însă nu e așa, suntem săraoi, suntem lipiți pământului de săraoi, de multe-ori nu avem nici o coajă uscată de pâne, nici un dărab de mălai în casă, apoi afară de acestea mai suntem și încărcăți de datorii.

Și oare, de ce suntem noi lipiți pământului de săraoi, și de ce suntem încărcăți de datorii?

E ceva la mijloc, ce ne stoarce roșul crunt al muncii noastre.

Eată ce e: broșim cu străinii, dintre cari mai mult cu Jidovii.

Isvorul de frunte al sărăciei noastre deci zace în faptul acesta, el numai de aici provine.

Străinii, dintre cari mai cu seamă Jidovii, nouă Românilor nici odată nu ne-au voit binele, în totdeauna ne au fost dușmani, întotdeauna au avut gânduri rele față de noi, căutând tot felul de mijloace, ca să ne facă rău, să ne despoaie de tot ce avem. Noi însă nu vrem să vedem aceasta, căci dacă avem vr'un necaz, mergem la cutare venitură de Jidov.

Faptul acesta e un rău mare, multă pacoste, multe nenorociri ne aduce pe cap, și astfel trebuie să ne lăsăm de el, pentru-să Jidovul dela fire e înșelător, lui nu-'i place să lucre lucrul greu, cum lucrăm noi pământul, lui îi place să trăiască numai din gheșeft.

Și Jidovul mai e și violean, hain, până îi cădem în mâni, sau să zic mai bine, în cursă, după placul lui, e dulce la vorbă, după aceasta însă ne întoarce spatele, nu stă de vorbă cu noi, ba ne mai și injură, ne batjocurește și așa ne suge până la os, ne despoaie de tot ce avem, rămânând ca vai de noi, fără casă și vatră, pe drumuri, ca cerșitorii.

Când avem vr'un necaz noi mergem la Jidovi, și de ce facem aceasta, când avem și noi oamenii noștri, cari sânt de un sânge cu noi, cari, numai dacă se poate, cu dragoste ne ajută.

Români noștri cu carte, văzând că Jidovii ne belesc fără milă, au venit în ajutorul nostru, au făcut în multe locuri, mai cu seamă în comune de-ale noastre, bănci românești, că dacă ne trebuie vr'un ban, să putem fi ajutați, să nu mergem la străini.

Noi însă, de multe-ori nu vedem, sau poate că nu vrem să vedem aceasta, singuri ne băgăm în foc, singuri ne facem rău, și așa nu trebuie să ne plângem, să ne văităm, pentru că noi singuri suntem de vină.

Să vedem odată, să ni-se deschidă ochii, că nu e bine ce facem, că e numai spre rău și paguba noastră, ba și spre nenorocirea noastră, și a neamului nostru; să nu așteptăm ceasul din urmă, căci atunci va fi prea târziu, ori și ce am face, nici la un bine nu vom sjunge.

Când avem deci vr'un necaz, să mergem la preoții și învățătorii noștri și la ceilalți oameni ai noștri cu carte, ca să le cerem sfatul, căci ei ne vor lumina, ne vor îndrepta pe căile bune, căci sânt frați cu noi, sânt de o lege, de un sânge cu noi.

De Jidovi să ne păzim ca de foc, față de ei trebile lor singuri; că nu sânt oamenii noștri, nu ne voiesc binele, ci caută numai să ne despoaie de tot ce avem.

Dacă vom face așa vom vedea, cât de mult vom câștiga, roșul crunt al oștenilor, al muncii noastre, nu va mai ajunge în mâni, în punga lor, ci ne va rămâne nouă, spre folosul nostru.

Și de ce să nu facem când e numai spre binele, spre fericirea noastră și a neamului nostru românesc. Franz.

„Unitatea națională cehoslovacă”. Locotenența Moraviei a propusut cu clausula de aprobare statutelor reuniunii cu titlul de mai sus și care are de scop desleptarea poporului slovac și propagarea unității naționale între cele două popoare. Residența reuniunii este în Ungarisch-Brod.

Ziarele maghiare souipă foc de necaz!

Dela Ligă La intrarea de Măcuri, 30 Octomvrie, comitetul central executiv al Ligei culturale a aflat cu plăcere, că în urma stăruințelor președintelui ei, dl P. Grădișteanu, una sută de noi membri, numai din București, au cerut să fie înscriși în Ligă.

FOIȚA.

Poesii populare.

Din Corbi.

Comun. de Alexandru Bărsan, inv.

Mătrăgună trei jirezi
 Drăguț ca al meu nu vezi,
 Pe el e cămașa albă
 La grumazi cravată neagră.

Badiul care-'mi place mie
 Nu-'i acasă la moșie,
 Dar' scrie-n cântălărie,
 Scrie două-trei rinduri
 Nu mai poate de gânduri.

Uscate-ai bade ca vântul
 Și nu te-ar primi pământul,
 Că tot la tine-'mi stă gândul,
 Cu tine să mă 'ntălnesc
 Trei zile să-'ți povestesc,

Trei zile îmi par un ciaz
 Povestind de-al meu necaz,
 De când te-ai dus câte-am tras.

Aveam mândruță copilă,
 Și ploua și era tină.
 Și mergeam ea pe lumină;
 Dar' de când drăguță n'am
 Îmi pare noaptea un an.

Din Beșineu.

Comun. de Nicolae Paștiu, inv.

Pasăre de pe rotilă
 Fata popii-'i tot copilă,
 Dar' și pasărea-'i tot puiu
 Dracu-o și ie de cându-'i.

Duce-m'aș nu știu încătrău
 Că-n toate părțile-'i rău.

De trei zile mă tot duc
 După badea să-'l ajung,
 Desculță și desbrăcoată
 Doar' 'l-oi ajunge vr'odată.

Până mor să mă tot duc
 Nici odată nu-'l sjung.

Pân' ce sânt fetele fete
 Nu le vezi în cărcimă bete,
 Dacă pun conciu pe cap
 În cărcimă nu mai încap.

De când bade m'ai lăsat
 M'am negrit și m'am uscat,
 M'am uscat ca scândura,
 De când nu-'ți sărut gura,
 Și mai tare m'oi usca
 De nu te-oi mai săruta.

Copiliță, copiliță
 Fă-'ți gurița fântâniță,
 Și buzele păhărele
 Să bea voinicii din ele,
 Să beau mândruțo și eu
 Să-'mi treacă de dorul tău.

NULLA DIES SINE LINEA. Vineri, în 14 n. o. a primit redactorul responsabil al „Tri-bunei”, domnul Mohan, înștiințarea despre punerea sub acuză pentru cei doi articoli încriminati: „Numai morți vom da-o” și „Pericolul se apropie”. Excepțiunile s'au făcut la tribunalul din Cluj prin vrednicul nostru avocat din Cluj, dl Dr. Cassiu Maniu, care va susține și apărarea.

Din Austria. Propunerea de-a oferi Germanilor ca despăgubire pentru învoirea lor cu limba oficială internă oăă împărțire în cercuri și curii naționale, află opoziție strânică, mai ales la partidul popular german. Din cauza aceasta se presupune, că tractările de coalitie vor suferi naufragiu. In cazul acesta guvernul, s vorba, se dizolvă parlamentul și se ăorie alegeri noue.

PROCES DE PRESĂ. În „Kronstädter Ztg.” a apărut mai de mult un articol, în care se arăta, că datele biroului statistic regnicolar sânt falsificate în favorul Maghiarilor. Biroul stat. a înproceșuat foaia, respective pe autorul articolului, prof. Dr. E. Lassel. În chestia aceasta Sâmbătă a fost prima pertractare la tribunalul din M. - Oșorheiu. Tribunalul, cu toată apărarea avocatului Dr. Lurtz, a decis punerea sub acuză a lui Lassel.

Osândirile merg strună!

DIN LUME.

Germania.

Impăratul Wilhelm devine tot mai urgisit în unele state din Germania, în deosebi în Bavaria. Astfel atribuindu-se împăratului Wilhelm II. tendința de-a răpi statelor federale și ultimele resturi de autonomie provincială, toată Bavaria cu oroare își aduce aminte de cuvintele ce le a înscris împăratul actual în cartea de aur a orașului München: Suprema lex regis voluntas.

Conducătorul țeranilor bavarezi, Anton Memminger, în o mare adunare publică a strigat că: „La luat gura: „Impăratul e cel mai detestat om din imperiu”. Poliția era de față, și nici un agent n'a invitat pe președintele reuniunii să ridice ședința, cum se face în cazuri când autoritățile sânt insultate.

Un alt motiv pentru care mai e detestat Wilhelm II e și anglomania lui. Nu numai Bavarezii, dar și restul Germanilor, critică aspru această atitudine a împăratului. De aceea, acelaș Memminger a putut să strige neimpedecat de nimeni: „Blăstămat fie cișul când a debarcat împăratul german în Anglia.”

Și cu toate acestea călătoria lui Wilhelm II. se impunea ca inevitabilă, dacă vrea Germania să și înființeze un imperiu colonial în Africa, unde are să

ia acum recompensa atitudinii sale reprobabile, pe timpul războiului cu Burii.

Germania dispune deja în Africa de 1,489,500 kilometri pătrați, și acum, după ce Chamberlain va fi vizitat coloniile engleze, ea mai speră să mai obțină încă ceva.

Estă de ce a fost necesară o vizită la unchiul Eduard VII.

Bulgaria.

Zisrul „Echo de Paris” publică un interviu cu profesorul Mihailowski, unul din presidenții celor două comitete macedonene din Sofia.

Mihailowski a declarat, că toate comitetele macedonene din Bulgaria dispun de 4-5000 oameni armați, cari vor continua campania din Macedonia chiar pe timpul ernei. El este convins, că Macedonenii nu vor pute obține nimic fără concursul Franței și al Angliei, al căror interes ar fi după dînsul, de a sprijini pe Slavii din sud contra întinderii pan-germanismului.

Ziarul „Novosti” publică un articol contra guvernului bulgar, reproșându-i că confundă tendințele politice ale Rusiei oficiale cu acele tendințe, cari își atribuiesc un caracter semi oficial. Rusia, zice acel ziar, nu poate favoriza o politică basată pe visurile unei mari Bulgarii. Politica rusească tinde mai mult de a asigura interesele tuturor popoarelor și al tuturor statelor din peninsula balcanică. Rusia nu poate să dea preferință Bulgariei, încheie „Novosti”.

Belgia.

Contra regelui Leopold s'a făcut în 15 l. o. un atentat. El eșise din biserică, când un individ a dat trei pușcături de revolver asupra trăsorii, în care se află regele și familia. Nici un glonț n'a nimerit. Atentatorul a fost arestat și dus la poliție. El se numește Rubino, a venit din Londra și declară, că e anarchist. Regele a aflat despre atentat numai după-ce a sosit la palat.

Turcia.

O depeșă publicată în ziarul rusec „Novoje Vremja”, primită din Constantinopol, comunică următoarea știre senșională:

Trupele turcești, urmărind o bandă de răsculați albanezi, au comis o greșală ce a avut ca rezultat câteva sute de victime. Pe când urmărea neaptea pe bandiți, o trupă de soldați s'a întâlnit cu altă trupă și crezând că sânt răsculații, s'au luptat câteva ceasuri, omorîndu-se dintr'o parte și din alta. La Constantinopol au sosit zece vagoane de ofițeri și soldați răniți. În spitalele din Seres și Salonis se află o mie și cincisute de răniți.

Cel puțin, așa declară Turcii, că a fost o eroare.

Edhem-Pașa telegrafaază din Seres, că răsculații sânt în număr de trei mii.

Bandele albaneze au jefuit Bistrița, Serbinovo, Dragobranza, Zarevogie, Lazerovopol, Poștele și Golencin.

Răscosia aceasta e mai de temut pentru Poartă decât aceea a Bulgarilor.

Se telegrafaază din Constantinopol, că Sultanul va trimite în vizită la cur-

tea rusească pe fiul său Achmed Effendi, care se va duce apoi la Berlin.

Această vizită se crede a fi în legătură cu teama, ce are Sultanul în urma înțelegerii dintre Bulgaria și România.

Turcia, crezând că chestiunea reformelor a devenit o necesitate pentru existența ei mai departe, a propus Puterilor, să le prezinte un proiect de reforme pentru Macedonia.

Știri mărunte.

Rebelii marocani au fost bătuți de trupele Sultanului. Pretendentul a fugit.

În Africa-de-sud se fac pregătiri pentru călătoria lui Chamberlain, care va cerceta teate districtele, ca să facă cunoștință cu deosebita naționalități din coloniile.

Visita regelui Carol în Bulgaria.

Am fost dat știres, că regele României a vizitat Bulgaria. Dăm mai la vale unele amănunte dela această întâlnire. La banchetul din Ruscioe principele Bulgariei a ținut următorul toast:

„Sire, sânt fericit a saluta pe augustul vecin, care a binevoit să viziteze pământul Bulgariei. Această vizită dovedește bunele raporturi de vecinătate ce există între ambele State. Asigurăm pe Majestatea Voastră, că nu vom neglija nimic pentru consolidarea acestor sentimente. Sânt fericit mai cu seamă, că visita Majestății Voastre coincidează cu a 25 a aniversare a războiului, la care a luat parte glorioasa armată română căreia îi vom păstra recunoștința.

„Insuflețit de aceste sentimente, beau în sănătatea Majestății Voastre, a Majestății Sale Reginei și pentru prosperitatea armatei române și a poporului român. Ura!”

Regele Carol la rîndul său ținu următorul toast:

„Mulțumesc din tot sufletul pentru sentimentele exprimate și pentru simpatia primire ce s'a făcut de oătră armată și orașul Ruscioe, care a realizat imense progrese sub domnia Majestății Voastre. Sânt vesel că prin o fericită coincidență, azi se sârbază a 25-a aniversare a războiului independenței și că națiunea bulgară salută victoria câștigată de armatele aliate ruso-române, care au creat statul bulgar.

„Punem mare preț pe prietenia poporului bulgar și ne rezervăm a strînge din ce în ce mai mult legăturile de amicitie, spre fericirea ambelor popoare.

„Beau în sănătatea augustei mame principesa Clementina, în sănătatea Majestății Voastre și pentru prosperitatea Bulgariei. Ura!!”

Dela Ruscioe s'au dus pe câmpul de luptă din jurul Plevnei.

La Grivița.

La orele 3¹/₂, cu toții ajunseră la Grivița, falnică redută luată de curcanii români la 1877. Mii de țerani erau acolo pentru a-i primi și doctorul Drumeff roși în franțozește un discurs, prin care salută pe M. S. Regele.

Apoi merșeră a visita capela comemorativă română, ridicată în amintirea soldaților morți în războiul dela 1877-78. Frumoase arcuiri de triumf erau ridicate la intrarea capelei.

Metropolitul Constantin din Vrața, îmbrăcat în odăjdii, primi pe regele Carol la intrarea în biserică și roși un mișcător discurs de bunăvenire viteazului de acum 25 ani.

Visitarea cripei și scena emoționantă.

Urmă un serviciu divin, după care M. S. Regele se coborî în cripta, în care se află depuse osămintele oficerilor și soldaților morți în războiu.

M. S. Regele plânse mult în fața acestor scumpe relieve și depuse o placă comemorativă cu inscripția: *Carol I. Regele României, vitejilor și soldați, 1902.*

La rîndul ei, delegația batalionului 2 de vînători, care câștigase la 77 gloria eternității prin luarea Griviței, depuse și ea o cunună. S'au mai depus multe alte coroane, din partea armatei române, din partea Principelui Bulgariei, a consiliului de miniștri bulgar, a comunei Grivița, a d-lui locot-colonel Loentiew.

Visitarea câmpului de luptă.

Urmă apoi vizitare câmpului de luptă de odinioară, presărat cu monumente pentru eroii căzuți în lupte.

Fu emoționantă scena când M. S. Regele arată asistenților *Valea plângerii*, făcînd asistenților istorisirea zilelor de glorie de acum 25 de ani.

Și aici se depuseră numeroase coroane.

La Plevna.

La 5 ore plecară la Plevna. Poporația micului oraș era toată pe strade.

Femeile și fetele aruncau flori, ear' trecerea cortegiului era împedecată de marea aglomerație.

Trăsura regală se oprî la casa, care pe acel timp fusese locuită de Leul dela Plevna, Osman Pașa, și care actualmente este locuită de domnul și doamna Vatzov.

D-na Vatzov oferî un frumos buchet de flori Maiestății Sale. Avu loc o mică gustare, chiar în camera locuită odinioară de Osman Pașa.

Discursurile.

La șampania oferită, M. S. Regele ridică următorul toast, acoperit de uralele tuturor:

»Sînt profund mișcat de frumoasa primire ce mi-se face în acest oraș. Acum 25 de ani am părăsit Bulgaria ca învingător; astăzi revin pe acest pământ ca cel mai bun și cel mai sincer amic al Bulgariei și al armatei bulgare.

»Sînt fericit aflîndu-mă aici, unde armata ruso-română a cules laurii victoriei după o luptă eroică, ce a ținut în cordată atenția lumii, cinci luni. Simt o adevărată satisfacție vîzînd inimile Bulgarilor unite cu ale Românilor în acelaș avînt de frăție. Mulțumind A. V. de delicata atenție ce ați avut pentru mine, beau pentru armata bulgară care, deși tinără, a dat dovezi de bravură. Ura!»

A. S. R. Principele Ferdinand a răspuns prin următorul toast, acoperit de uralele întregii asistențe:

»Sire, sentimentele ce exprimați în aceste localități sacre ne pătrund. În acest moment mă gîndesc la războiu, la eroii cari au murit pentru principiul creștinătății și desrobirea Bulgariei.

»Vîd figura împăratului Alexandru II. împărțînd suferințele soldaților și mai vîd armata glorioasă comandată de

Maiestatea Voastră. Vîd Grivița, Opanzul și pe martirii români, cari și-au sacrificat viața pentru binele Bulgariei.

»Azi, poporul bulgar, fericit, este recunoscător. Beau pentru armata română, urîndu-i să fie vecinic glorioasă. Beau pentru șeful ei și pentru M. S. Regina. Ura!»

La ora 6 și jum. Suveranii se îndreptăză spre gară. Trenul a plecat spre Samovitz, în ovațiunile și uralele poporației.

Trenul ajunge la Samovitz, unde o poporație imensă scoate urale.

Suveranii tres portul decorat splendid și se duc pe iahtul princiar »Krum».

La ora 8 și jum. începe prînzul pe iahtul Krum, la care iau parte Suveranii și Suitele.

După masă dl Sturdza a conferit singur cu A. S. R. Principele Ferdinand,

Plecarea.

La 10 ore seara, iahtul se puse în mișcare spre T. Măgurele. Escadra însoțește iahtul Krum. Salvele de tunuri se trag de pe țîrm.

Între Nicopoli și T. Măgurele aspectul este cu totul feerie.

Artificii se dau de pe țîrm.

La Turnu Măgurele, debarcaderul, feerie iluminat, este plin de o lume imensă.

Regele a părăsit iahtul însoțit de A. S. R. Principele Ferdinand care l-a condus până la vagonul regal.

Ambii Suverani s'au reîntors apoi la debarcader, Regele Carol voind să conducă pe Principele Ferdinand.

Despărțirea a fost foarte caldă. S'au înbrățișat de mai multe ori, dessemenea dl Sturdza a îmbrățișat pe primul-ministru Danef. La 11 și 10 m. M. S. Regele cu suite s'a urcat în trenul regal, care a pornit la Sinaia.

SCRISORI.

Adunarea generală a „Reuniunii femeilor rom. din com. Hunedoarei”.

Deva, în 11 Nov. n. 1902

Dela banchet publicul a trecut la adunarea generală a Reun. fem. rom. din comitatul Hunedoarei, ținută în localitățile casinei române din loc.

Adunarea a fost una dintre cele mai reușite, toate centrele românești din comitat erau reprezentate prin d-ne și d-șoare, cari tind la înaintarea femeii române și la perfecționarea industriei de casă românească, pentru care scop lucrează nerontenit toamai reuniunea.

Adunarea a fost deschisă de doamna presidentă Elena Pop Hosszu-Longin prin frumoasă vorbire:

A urmat apoi, conform ordinei de zi, citirea consemnării membrilor reuniunii, prin care s'a constatat că în anul acesta reuniunea a avut 1 membru onorar, 31 membre fundatoare, 60 membre pe viață, 7 membre ordinare și 26 membrii ajutători.

După acea s'au citit raportul comitetului despre activitatea și raportul cassei, despre averea Reuniunii dela ultima adunare generală.

Amăeurat ordinei de zi urmează alegerea alor două comisii, una pentru revidierea raportului comitetului și raportului cassei, ear' alta pentru încasarea taxelor restante și conscrierea membrilor noi.

În prima comisiune se aleg: d-na Maria Barițiu n. Bogorin, d-na Eugenia Sânzian n. Popp cu dl Dr. Alexandru L. Hosszu, ear' în comisiunea a doua se aleg: d-șoara Ventura Corvin, d-șoara Asinefta Popoviciu cu domnul Nicolae Schiau.

Prima comisiune recomandă spre primire rapoartele comitetului și casierii, propunînd tot odată ca doamnei casieră pe lângă mulțumită să i se dea absolutul obișnuit.

Din primul raport — pe lângă celelalte șgende — cu deosebire recomandă spre primire adunării generale propunerea comitetului de a alege o anchetă din bărbați specialiști, cari să studieze modul cum și unde s'ar pute înființa primul atelier pentru industria de casă cu motive românești, la care apoi să se poată face comande, cari să ridice industria noastră de casă la nivelul ce-i compete, și merită să fie ridicată, și aceasta comisiune să vină la proxima adunare generală cu propunere concretă și bine precizată în direcția aceasta. Propunerea s'a primit, și ancheta s'a ales.

Din raportul cassei relevăm, că reuv. dispune de o avere de 10 000 de coroane, bani elocați la 5 bănci românești din comitat, anume: »Hunedoara», »Ardeleana», »Corvineana», »Hațegana» și »Grănițerul».

Frumușică sumă, însă pentru realizarea grandioasei idei de mai sus totuși va fi insuficientă, dar' oamenii și instituțiunile marțimoase nu vor întârzia a sprijini astfel de întreprinderi mărețe!!

Comisiunea pentru conscrierea membrilor noi raportează cu plăcere că a încasat suma de 156 coroane, conscriindu-se 9 membre pe viață, 2 ordinare și 13 membri ajutători.

La eventualele propuneri dl Dr. Alexandru L. Hosszu propune, că pentru meritele câștigate pe terenul pentru înaintarea și cultivarea femeii române, perfecționarea și ridicarea industriei de casă românească, adunarea generală să declare de membri onorari ai sei pe doamna Maria P. Cosma din Sibiu, pe dl Ioșif Vulcan din Oradea și pe dl Demetriu Comșa, prof. din Sibiu, adunarea primește cu înzulfășire aceasta propunere și declară de membri onorari pe propușii.

Tot la adunarea generală au fost espuse sub supravegherea d-nei Mesonier și d-șoarei Mariana Olariu niște drăgălașe obiecte aparținătoare industriei de casă.

Adunarea generală, — după eshaurearea ordinei de zi, și a propunerilor făcute, a fost închisă prin doamna presidentă.

Petrecerea cu dans.

Seara a fost o petrecere cu dans în zala Redutei orașenești din loc, aranjată de tinerimea din Deva și jur pentru înfrumusețarea internă a bisericii.

Petrecerea aceasta a reușit bine. S'a jucat până câtră ziuă cu mare însuflețire și vioiciune la acordurile esecelentei muzice a lui Gogi din Orăștie, — Căți am luat parte la aceasta petrecere ne-am petrecut foarte bine.

Materialmente încă a reușit bine, oăci după cum am auzit pentru scopul ce s'a aranjat au rămas peste 120 corosne.

Străini la petrecere nu au luat parte.

Va să zioă petrecerea a fost românească curată

Correspondent.

Monumentele române din Bulgaria.

S'a vorbit mult zilele acestea despre visita regelui român în Bulgaria. Chiar dacă n'am lua în seamă pricinile diplomatice, cari 'l au înduplecat s'o facă, trebuie să ne gândim, să pe câmpurile Bulgariei avem locuri, unde mii de frați de ai noștri își dorm somnul de veci. Și ca să vadă Românii noștri, oă cei rămași în viață nu 'și-au uitat de ei, dăm mai la vale descrierea lor, făcută chiar de oficerul, care a fost însărcinat cu supravegherea executării lor, dl col. Botez, și pe care o reproducem după revista populară militară *»Pensă Curoanul»*.

Capela dela Plevna. Așezată pe o colină în fața satului Grivița, este construită din piatră cioplită. Fundațiunile ei, destul de adânci, au permis construirea unei cripte, în care sînt depuse oămintele tuturor ostașilor căzuți în lupte, și cari s'au putut găzi, mai ales în jurul redutelor.

Visitatorul poate pătrunde în criptă, prin lăuntru capelii, trecând printr'o ușe ce se ridică

În fundațiunile capelii se găsește o piatră, în care s'a așezat cu multă îngrijire un tub de plumb, înăuntru căruia este pus un tub de sticlă închis ermetic și care conține:

1. Un pergament cu următoarea inscripțiune:

În anul MDCCCLXXXII (1882).

Sub Carol I. rege al Românilor și fiind prim-ministru Ioan C. Brătianu, ear' ministru de rășboiu general George Anghelescu, a ridicat statul român această capelă în amintirea vitejilor ostași Români, căzuți pe aceste locuri în luptele purtate contra Turcilor în anii 1877-78. Fie-le amintirea eternă.

2. Medaliele *Trăcerea Dunării* și a *Apărătorilor independenței* cu panglicele lor.

3. Câte o piesă din toate felurile din monedele române de aur, de argint și de aramă, oăte existau la acea epocă.

De asupra criptei se află corpul capelii propriu zis, luminat de trei ferestri mari, ear' de asupra cupola ei cu 8 ferestri mai mici.

La exterior, sculpturile ușei și ale cornicelor sînt lucrute cu multă îngrijire, ear' de asupra acoperământului și la cele patru capitaluri ale feșelor se află câte o cruce.

Pe pereții interiori ai capelii sînt zugrăvite imaginile tuturor sfinților și alte subiecte sacre, executate cu o măiestrie și o acurateță demne de admirat.

Pe una din părțile laterale ale intrării se află portretul Majestății Sale Regelui, comandantul suprem al oștirilor dela Plevna, sub a cărui înaltă conducere armata română a putut recăștiga independența țării sale; ear' pe cealaltă parte, portretul prea iubitei și grațioasei Regine, mângâitoarea suferințelor și a răniților din acele lupte.

Tot înăuntru capelii, și deasupra ușei ce dă intrarea în criptă se vede următoarea inscripțiune, săpată în piatră:

»In amintirea bătăliei încoronată de izbândă dela 30 August 1877, și a luptelor dela 27 Aug., 6 Septembrie și 6 Octombrie 1877.»

În partea dreaptă a curții capelii, este clădită o mică locuință pentru păzitorul îmbătrânit în acest serviciu și care 'l continuă și azi plătit de ministrul de rășboiu.

Starea acestui monument este bună mai ales în urma reparațiilor ce s'au făcut în anul acesta.

Monumentul dela Reduta Grivița nr. 2 este construit din piatră cioplită, cu crucea de marmură cenușie închis; pe una din fețe are o placă de marmură pe care este scris:

»Cine luptă vitejește, neperitor îi rămâne numele.»

Acest monument este așezat pe spațiul rămas liber între lucrările făcute de soldații noștri și reduta Grivița nr. 2 cu fața spre valea numită a plângerii.

Monumentul dela Opanes este asemenea aceluia dela reduta Grivița nr. 2, așezat pe locul ocupat de una din redutele turcești.

Pe placa acestui monument este scris:

»Românii luară această redută împreună cu 6-8000 prinși și 18 tunuri, în ziua de 28 Noembrie 1877.»

Aceste sînt monumentele de pe câmpul de bătăie dela Plevna.

Monumentele dela Rahova și Smărdan. Socul lor este de piatră cioplită, corpul monumentului de granit cenușiu închis, eară statua de bronz; monumentele sînt înconjurate de stâlpi de piatră legați cu lanțuri.

Pe plăcile acestor monumente sînt următoarele inscripțiuni:

Placa nr. 1.

Anul mântuirii 1877.

Placa nr. 2.

Dumnezeu a voit ca din sângele vărsat de voi să răsară neatințarea României.

Placa nr. 3.

Dându-vă viața bărbătește, ați dat viață țării voastre și libertate Bulgariei.

Placa nr. 4.

Pentru patrie și pentru domn căzuți pe câmpul datoriei.

Fericți cei ce știu să moară într'un chip nemuritor.

Placa nr. 5.

Nici o jertfă nu e mai mare, când dînsa este săvîrșită pentru apărarea dreptului și mărirea neamului.

Națiile cari înaltă pe cei-ce cu credință le slujesc și asigură viitorul.

Placa nr. 6.

România recunoșcătoare nu va uita nici-odată că ceea-ce se dobândește prin luptă crâncenă se păstrează cu sfințenie.

Din stejar, stejar răsare, ear' din viteji, viteji nasc.

La așezarea acestor monumente s'a avut de asemenea în vedere îndeplinirea condițiilor de a se pute vedea și pe oăte se poate mai aproape de localitățile unde s'au dat luptele.

Monumentul dela Rahova este așezat pe una din înălțimile din marginea apuseană a orașului, cu fața spre Dunăre, este vizibil din orașul Bechet.

În apropierea acestui monument și pe locul, unde sînt înmormențați ostașii căzuți în luptele dela Rahova, s'au ridicat 10 cruce de marmură așezate pe soclu de peștră, cari au forma și dimensiunile din figura 8.

Așezarea monumentului dela Smărdan nu a putut satisface condițiilor de a se pute vedea din orașul Calafat, din cauza depărtării acestei localități de Dunăre.

El este așezat pe locul ocupat de una din redutele de lângă acest sat și domină cu înălțimea sa toată câmpia, care 'l încunjoară.

Asemenea în cimiterul din marginea satului, unde se află îngropați oficerii și soldații căzuți în acea localitate, s'au ridicat două monumente.

Acel al oficerilor poartă următoarea inscripțiune:

»Cei dintâru la primejdie, trebuie să fie și cei dintâru la o glorioasă amintire.»

Ear' pe cel al soldaților este scris:

»Voi, soldați, temelia oastei române, vouă vi-se cuvîne cinstea și dragostea țării.»

Construcțiunile tuturor acestor monumente au fost terminate în vara anului 1888, astfel oă la 30 August al aceluia an a avut loc sfințirea capelii, solemnitate la care au asistat generalul Ipătescu, ca delegat al guvernului român, și generalul Candiano-Popescu, atunci colonel-adjutant regal, însărcinat din partea Majestății Sale pentru a asista la această ceremonie, mai mulți oficeri superiori și inferiori, precum și câteva grade inferioare.

Redutele, deși acoperite de vegetațiune, cu coamele și talusele știrbite și gârbovite de timp, par încă a sta gata să 'și îndrepte creștele pentru a se mai opune atacurilor cutezătoarelor coloane, ce ar voi să se arunce contră-le.

Obusele și sburăturile ruginite, ce zac lângă ele, precum și *monumentele*, ce le încunjoară, le arată însă oă au trăit! și oă menirea lor este de a se cufunda cu timpul în întunerecul uitării.

Acest mareș câmp de bătăie poate fi astăzi semuit unui imens cimiter, însemnat prin faptele glorioase, ce s'au petrecut acolo, precum și prin aceea, oă pe mormintele, cari 'l formează, s'au înrădăcinat și au crescut cele mai frumoase flori, cari pot împodobi viața unui popor și a unei armate în special, flori, cari se numesc *onoare, vitejie, simfământ de datorie cătră țeară, steag și tron, abnegațiunea la cel mai mare grad prin jertfa vieții pentru patria sa.*

Ear' *Capela română* din locul, ce ocupă punctul de unire al oștirilor aliate, cu ușile ei deschise, adăpostind în cripta sa rămășițele vitejilor căzuți pe acele câmpii, pare a invoca pentru sufletele acestor eroi, binecuvîntarea cerului, rășplata virtuților lor de pe pământ.

Însoțirile de credit „Raiffeisen“.

(Urmare și fine).

La sfârșitul anului 1901 »Asociațiunea« generală cuprindea mai mult ca 3700 însoțiri, între cari 3400 casse de păstrare și anticipații (Spar-und Vorschussvereine), celelalte sunt vințelarii, lăptării, însoțiri pentru valorisarea vitelor, (Viehverwertungsvereine), magazine de bucate, însoțiri pentru cultura himeiului, tăbacului ș. a.

Ideia creatoare a lui Raiffeisen a prins rădăcini departe peste granițele țării nemțești, în Belgia, Franca, în Elveția, în Austria, s'au înființat asemenea însoțiri.

Primele însoțiri, sistemul Raiffeisen, la Sasi le-a înființat Dr. K. Wolff în anul 1885, în Agârbiciu, Frâua și Șura-mare, în anul următor s'a înființat o asociațiune modestă cuprinzând 7 însoțiri. Angajamentul cassei centrale ca cea din Neuwied l'a luat asupra sa cassa de păstrare generală din Sibiu (Hermannstädter allgm. Sparcassa) acordând însoțirilor credite și controlând transacțiile lor, la început prin mai mulți funcționari ai institutului, mai târziu, în anul 1890, prin un revisor permanent instituit anume pentru însoțiri.

Din raportul general al asociațiunii despre rezultatele anului 1901 estragem următoarele:

La cele 80 de însoțiri de credit din anul 1900, în 1901 s'au adaus încă două, ear' una a eșit din legăturile asociațiunii; cu finea anului 1901 asociațiunea avea 81 de însoțiri de credit ca membrii și cinci vințelarii.

În următoarele dăm bilanțul însoțirilor comparativ cu cel din anul 1900:

	Active:	
	31 Dec. 1900 Cor.	31 Dec. 1901 Cor.
Cassa în număr	88.793.90	79.748.30
Imprumuturi pe cambii	1,694.173.57	1,834.970.20
Imprumuturi pe obligațiuni	1,514.153.72	1,752.621.55
Debitori	131.311.11	100.874.81
Depuneri la Herm. allg. Spark. și aiurea	59.676.02	70.858.12
Avere mobilă	15.261.60	14.269.27
Interese transitorice	19.036.87	21.356.83
Interese restante	38.252.45	55.132.43
Perderi la unele însoțiri	721.74	830.38
Totalul activelor	3,541.380.98	3,930.661.89

Pasive:		
Părți fundamentale	157.493.69	162.785.65
Depuneri spre fructificare	1,799.126.07	2,040.353.09
Credite	1,344.103	1,436.776.—
Diversi creditori	18.412.65	34.080.—
Interese transitive anti- pate	47.564.61	48.798.08
Fondul de rezervă	136.998.31	162.899.60
Profit curat	37.682.65	44.969.47
Totalul pasivelor	3,541.380.98	3,930.661.89

Cu 31 Decembrie 1900 însoțirile au avut 6694 deponenți, cu cor. 1,799.126.07, în valoare medie cor. 268. În 31 Decembrie 1901 7275 deponenți cu cor. 2,040.353.09; valoarea medie cor. 280; în 1901 prin urmare o creștere de 581 deponenți cu suma de cor. 241.227.02.

Starea debitorilor cu 31 Decembrie 1900 e 14.156 debitori cu C. 3,188.327.29, în calcul mediu pe un debitor 225 cor. — ear' în 31 Decembrie 1901 sunt 15.146 debitori cu cor. 3.587.591.75, calcul mediu cor. 238 deci în 1901 999 debitori cu cor. 399.264.46 mai mult.

Creșterea depunerilor de cor. 241.227.02 nu a ajuns la acoperirea împrumutelor cu cor. 339.264.46, diferența s'a acoperit prin contragerea de împrumut dela cassa centrală.

Din an în an se observă o creștere a cercurilor de împrumuturi; — o creștere care nu se mai poate acoperi prin depunerile ce intră la însoțiri. E de lipsă, că la acordarea împrumuturilor se se țină cont de puterile însoțirii. Împrumuturile acordate se fie în proporție cu depunerile și cu creditul disponibil dela centrală, ear' acestea cu rezervele de cari dispune însoțirea.

Atragerea capitalelor ca depuneri se poate ajunge prin o organizație bună, onestitate din partea conducătorilor, și mai pe sus de toate prin o controlă cât se poate de aspră.

»Asociațiunea« însoțirilor săsești pentru a pute exercita o controlă estinsă, a numit anul trecut pe lângă revisorul șef încă 4 revisori, ear' revisiunea însoțirilor de pe teritoriul Bistriței și Reghinului e concretizată ca-sarului însoțirii din Minarca. Prin inovația aceasta revisorul șef cu ajutorul subrevisorilor sunt în stare a exercita o controlă mai bună și a lucra la uniformizarea organizației.

Și e sigur că prin aceasta încrederea față de însoțiri se va estinde din an în an, prin ceea-ce cu timpul au se devină un factor însemnat și de mare importanță economic-financiară pentru poporul săsesc.

PARTEA ECONOMICĂ.

Starea economică a României.

După datele statistice publicate de către minist. ul agriculturii din România, starea economică a acesteia la sfârșitul anului 1901 a fost următoarea:

Cucuruzul sau porumbul cum îi zice cei de dincolo a fost cultivat pe un teritor de 2,128,000 hectare și a produs 19.4 hectolitre la hectare, dând o producțiune de 41,211,000 hectolitre, față de 29,970,000 hl. din 1900; mălaiul (meiul) a fost cultivat pe 107,000 hectare și a produs 12.2 hl. la hectar, dând o producțiune de 1,312,000 hl., față de 760,000 hl. din anul 1900; fasolea și mazerea au dat 2,037,000 hl.; sēmēnța de in 195,000 hl., ear' sēmēnța de cânepă 68,000 hl.

Producțiunea de cucuruz, ea și a celorlalte sēmēnături, a fost așa dară mai bună ca a anului 1900 din cauză, că în anul trecut timpul a fost mai priincios creșterii acelorora. După Statele-Unite din America, România urmează în locul prim cu esportul de cucuruz de 20 milioane hectolitre pe an.

Fâneațele sau livezile naturale au cuprins un teritor de 550,000 hectare și au produs 21.5 măsji metrice la hectar; fâneațele măestrite de trifoiu, luțernă, mazărice ș. a. au fost cultivate numai pe 73,000 hectare și au dat câte 39 m. m. la hectar; cartofii, cari se cultivă în măsură mai mare în partea de mează-noapte a Moldovei, au fost cultivați pe 11,000 hectare și au dat o producțiune de 73 m. m. la hectar, ear' napii de nutreț au fost cultivați numai pe 105 hectare.

Napii de zahar au fost cultivați pe un teritor de 12,785 hectare și au produs 200 m. m. la hectar, dar' cultura lor se va mai restringe pe viitor din cauza vămei prea mari a esportului; plantele comerciale (tăbacul) au fost cultivate pe un teritor de 4500 hectare în 7 județe și au dat 68 m. m. la hectar sau 29,000 m. m. cu totul. Cultura tăbacului e legată în România ea și la noi de concesiuinea, ce o dă statul producătorilor. Ma-

Stîncile Doamnei.

De Carmen Sylva.

III

Domnița era atât de ofundată în gândurile ei triste, încât Ștefăniță a trebuit să-i reamintea de câteva ori să știe seamă de pericolul care o așteaptă. Lângă cadavrul zimbrului se afla o stîncă netedă, un fel de mic platou, care și azi se numește »Piatra Zimbrului« în memoria vitejiei și curajului lui Petru Rareș. Părăsind acest platou și însoțită de Ștefăniță, domnița înaintă spre stîncile, cari se înălțau ca niște turnuri. Suirea lor a fost foarte obositoare și Elena, care avea pasiunea florilor, mai ales a florilor de munie, de abia a putut simți mirosul acelorora, pe cari le călca în picioare.

Sfârșită de oboseală și de frică ea se răzîma de trunchiul unui copac, și plecând capul pe piept pentru a încerca să încetineze violențele palpității, tră-

gea cu urechea la șgomotele confuze ce se auzeau.

— Ștefăniță, te rog, jură 'mi pe tot ce ai mai scump, că nu mă vei lăsa să cad de vie în mâinile păgânilor. De mii de ori mai bine e să 'mi implânti lancea ta în piept, decât să fie trupul meu profanat de o mână necredincioasă.

Ștefăniță se uită la ea cu liniște.

— Da Măria Ta, răspuse el, mă voi supune rugăminții d-tale.

— Făgăduința ta mă scapă de orice frică, exclamă ea și cu o nouă energie își reluă calea împovărată. În sfârșit ajunseră la stîncile, în cari se afla intrarea unei peșteri adânci, și aproape morți de oboseală se întinșeră cu un fel de bucurie pe pământul petros.

Atunci Elena oăzî în genunchi și se rugă cu ardoare pentru soțul ei, care departe de dînsa, era de sigur în primejdie, și copiii ei, cari îi știa la adăpost sigur între zidurile mănăstirilor.

Veni și noaptea, și servitorul credincios făcî un pat de mușchiu foarte moale pentru domnița, dar' drept beutură n'a putut să-i dea decât apă rece ca ghița, care izvorea din sînul muntei! Ștefăniță se culcă la intrarea peșterii, și ea un câne păzitor dormea numai cu un ochiu. Nici un șgomot de afară nu pătrundea în ascunzătoarea lor. Sînci se înălțau spre cer ca o rugăciune neîncetată, în timp ce umbra pădurei dese și negre se ridica ca un zid înaintea acelorora, cari ar fi îndrăsnit să intre.

În zori de zi Ștefăniță se trezi și eși pentru a căuta hrană. Într'o livadă vecină dădî de un fazan, pe care l' omorî cu o împunsătură de lance și îl jumuli de pene și de fulgi, pentru-ca să poată mânca din el domnița când s'a trezi, căci era tare flămândă.

Aprinse îndată un foc de ramuri de brad într'o școrboră a stîncei și fumul delicat al păsării fripte atrase pe Elena care, spre marea-i mirare, văzî

terisul produs se prelucra apoi in fabricile statului.

Inul a dat o productie de 6500 m. m., ear' canepa 20.000 m. m. Afara de acestea a mai fost cultivat hameiul pe 16 hectare, macul pe 293 ha. chimenul pe 203 ha., ear' cicoarea pe 144 ha.

Legumele, precum sunt varza, ceapa pepenil, crastaveții ș. a. au fost cultivate pe un teritor de 33.000 hectare. Legumele se cultivă în România mai cu seamă în apropierea orașelor de cântă Bulgari, cari pe fiecare an câștigă parale frumoase.

Viile se cultivă pe un teritor de 145.000 hectare, din care un teritor de 12.000 hectare este molipsit de filoxeră și nu produce nimic, ear' un teritor de 11.500 hectare este altoit cu vițe de vie americană. Producția de vin din anul 1901 a fost slăbuță din cauza înghețurilor și a multelor ploii și răceli de peste vară. Vin s'a produs la hectar 67 hectolitri, față de 24 hl. din anul 1900. Peste tot viile au dat o producție de 891.000 hl., prețuind hectolitrul cu 18 lei, au dat laolaltă 16 milioane de lei. Într'un singur județ din Moldova, în Fălceiu, a fost o bună producție, care a dat 34 hl. la hectar.

Prunatul a fost cultivat pe 69.000 hectare și a avut 41 milioane de pruni, cari au dat o roadă de 4 hl. la hectar pe când în anul 1900 au dat mai 50 hl. la hectar.

Ogorul și pășunatul s'au estins pe un teritor de 1.495.000 hectare și a cuprins partea cea mai mare în Carpați, Bărăgan și Dobrogea, ear' cântă Dunăre teritorul acelor a fost tot mai mic.

În anul trecut s'au scos mai atâtă stupii și s'au aflat într'un număr de 203.489 coșnițe, cari au dat 3853 m. m. de miere și 948 m. m. de ceară. Acestea scosite maza metrică de miere cu 79 lei, ear' cea de ceară cu 361 lei, au dat la olaltă o producție de 305.000 lei la miere și 342.000 lei la ceară.

Sămănăturile din toamna anului 1901 s'au estins: grăul pe 1.395.319 hectare, sescara pe 154.696 hectare, orzul pe 22.173 hectare, ear' rapița pe 252.289 hectare. Dintre acestea teritorul cultivat cu grău a scăzut față de anul 1900 cu aproape 200.000 hectare, al sescărei cu 50.000 hectare, ear' al orzului cu 12.000

hectare. Singur teritorul cultivat cu rapiță s'a sporit cu 70.000 hectare.

Scăderea teritorului acelor sămănături provine mai cu seamă din cauza secetelor îndelungate și a metodei primitive de cultură, prin care pământul se ară mai numai câte-odată, apoi se lasă mult timp uitat și când se sămăna nu se mai ară din nou, ci numai se grapă.

Pe lângă toate acestea starea economică, afara de câteva județe de pe lângă Dunăre, unde recolta cucuruzului a fost compromisă din cauza secetei îndelungate și anul acesta, promite a fi îndestulătoare. O cauză însemnată a compromiterii recoltei de cucuruz an de an este și aceea, că acela de regulă se pune cam târziu.

Starea vitelor preste tot nu este arătată între datele statistice, ci numai a armăsarilor din stăvările susținute de cântă stat. Starea acestora a fost în anul trecut de 117 capete, dintre cari 73 capete au fost crescute în stăvările statului.

Vițe de vie americane au fost importate în decursul anului 1901 mai cu seamă din Franța și Ungaria în preț de 100.000 coroane.

Pentru anul 1903 s'a proiectat ținerea unei expoziții economice în București cu produse din sfera agriculturii, a ramurilor ei laterale și a economiei de vite. Expoziția numită se va ține cu concursul ministrului de agricultură.

Ioan Georgescu.

Îngrijirea pivnițelor.

Sunt mulți pivnițeri, care au obiceiul, bun de altfel, de a arde pucoasă în pivniță, adică de a o afuma cu pucoasă întocmai cum se afumă un butoiu.

Pe când însă, afumatul la intervale lungi al butoaielor ferește păreții vaselor de mușgăire, din contră pivnița trebuie afumată mult mai des pentru a o feri. Aceasta se întâmplă din cauză că acțiunea fumului de pucoasă ține foarte puțin în pivniță, și sămintele de mușgeală din zidurile și pivnițele vecine intră în pivniță și germenează în contact cu umezeala pe care o găsește pe păreți.

Prin urmare este absolut necesar într'o pivniță de a împiedeca pe cât este posibil vegetațiunea mușgelei pe păreți acoperindu-i cu un strat antiseptic. Cel mai simplu mijloc constă în a stropi păreții cu var sau de a stropi păreții cu ajutorul unui pulverizator cu o soluțiune de var (1 kgr. var nestins la 10 litri apă) care stropire o repetăm și în a doua zi însă cu o soluțiune de 6 kgr. var la 100 litri apă. Putem de asemenea ca înainte de var să stropim atât păreții cât și pământul cu o soluție de peatră vântată.

Cu toate acestea să nu credem, că cu aceste 2 stropiri am asigurat o curățenie perfectă a pivniței, căci sunt specii de mușgăuri, cari se înmulțesc în contact cu peatra vântată. Pentru a preveni și pe aceasta putem să adăogăm la soluțiunea de var floare de pucoasă în cantitate de 1 chgr. la 100 litri apă de var.

Umezeala pare la început cu totul inofensivă, însă este dovedit că putrezirea a tot ce este lemn în pivniță este datorită mușgelei. Este deasemenea sigur, că vasele pline de mușgaiu în câțiva ani sânt cu totul stricate, ear' gustul de mușgaiu străbate prin păreții vasului și pătrunde la vin. Mai mult încă se poate întâmpla ca germenii boalelor să se păstreze în aceste mușgăuri. Dl. H. Matheiu a constatat, că turbureala unor vinuri puse în butelii a fost cauzată tot prin introducerea acestor germeni în sticlă în momentul umplerii lor.

Unele din aceste ciuperci, cari se aseamăna cu acele ale pivniței - l'aspergillus fumigatus - provoacă accidente prin multiplicațiunea lor în plămâni animalelor. Aceasta nu va să zică, că aspergillus niger atât de abundant să fie tot atât de vătămător, însă ne dovedește cât de important este ca să ținem pivnița și tot ce este în ea în starea cea mai perfectă de curățenie.

Pentru curățirea esteriorului vaselor putem să ne servim de o soluțiune de bisulfid de sodă 20 grame la litru de apă, sau să ne mulțumim cu întrebuințarea fumului de pucoasă.

Afumatul cel mai bun cu pucoasă se face în modul următor:

pe Ștefăniță întorcând cu dibăcie un cîrlig lung de lemn pe care îl trecuse prin trupul fazanului.

— Ah, lasă-mă pe mine să-i frig! strigă ea. Uede l'ai prins, Ștefăniță?

Și se aşază înaintea focului, care îndată îi roși obrazii. Ea, care nu credea să mai poată îmbraca o fărnicură de pine, atât cât va fi departe de soțul și de copiii ei, acum muria de foame.

Ștefăniță nu mai putea de bucurie, când zări obrazii trandafirii ai prințesei, căreia îi pria de minune dejunul și tare se înveseli, când îi aduse și o fronză plină cu fragi de pădure. Noroc că era mult vântat în apropiere de peșteră, căci altfel, n'ar fi cutezat Ștefăniță să se îndepărteze.

Odată însă s'a urcat el până în virful stîncii celei mai înalte, unde n'a putut ajunge decât tirîndu-se pe patru labe.

De acolo vederea era aproape nemărginită. Moldova, Transilvania, Bu-

covina erau culcate la picioarele sale, ear' muntele Căliman se înălța în plină lumină mândru și măreț. Perspectiva ce i' se arăta era de o frumusețe neapuză, dar' omul care o privia n'avea ochi pentru dinse. Inima sa era cu Domnul său și pentru el tremura zi și noapte. Pretutindeni, atât cât îi putea îmbrățișa vederea, domnia cea mai mare liniște, ea și când n'ar fi existat nici un conflict între oameni.

Stîncile tăcute nu puteau să-i dea nici ele vre-o veste despre stăpănu-i, care lipsia.

A doua zi după șederea lor în peșteră, domnița își dădea toate silințele ca să-i dea înfățișarea unui cămin; acoperirea pereții cu flori și cu ramuri înfrunzite, ear' pământul tare și colțuros îl așternia cu mușchiu proaspăt și elastic.

Apoi acoperindu-și trupul cu mantaua-i bogată, se duse de-și spăla rușele la izvor și le întinse pe ramuri de brad, ca să se usuze.

Ștefăniță aduse cu el câteva găteje și făcu un foc înviorător, dar' tare ar fi dorit ca să mănince o bucătică de pine sau de mămăligă cu carnea vînatului preparat de credinciosu-i servitor. Și nițică sare i' ar fi plăcut, dar' mai ales simțiau mare nevoie amândoi de pâine. Într'una din zile însă Ștefăniță se hotărî să se ocoboare în vale, ca să caute a afla vre-o noutate despre soarta stăpănului său.

El făcu focul și pregăti la îndemna domniței tot ce-i trebuia, învățându o ca în cas de pericol să nu se ascundă în peșteră, ci să fugă drept în pădure sau în sus pe stînci.

— Să n'ai nici o teamă, zise ea dar' caută de-mi adă vești bune despre scumpul meu soț!

IV.

În tot timpul, cât lipsi servitorul ei, Elena a fost înfrumusețat peștera, apoi s'a hotărî și ea să iasă dintr'însa

Se stropesc toate suprafețele vaselor, pivniței cu apă, ca să fie umezeală în pivniță. Apoi punem în unul sau mai multe vase de pământ pucoasă în bulgări în cantitate să corespundă 38 grame de pucoasă la un metru cub de aer, se pune peste pucoasă un pahar de alcool și apoi se aprinde alcoolul cu o luminare de departe, ca să nu ne ardem. Punem vasele de pământ cu pucoasă la o distanță destul de mare dela pământ și le punem pe o peatră, ear' nu pe lemn sau scândură, căci se poate ca aceasta să se aprindă dela pucoasa din vas, care arzând poate să se scurgă preste gură.

Vasul cu pucoasă este necesar a se pune destul de sus dela pământ fiind că fumul de pucoasă este mai greu decât aerul și formează imediat în partea de jos a pivniței un strat gros care împedecă arderea.

Toate deschizăturile pivniței trebuie astupate, crepăturile ușilor umplute cu hârtie, și nu trebuie să intrăm în pivniță timp de 24 ore. Putem face de operațiunea Sâmbătă seara și nu intrăm în pivniță decât Luni dimineața.

Este necesar să știm, că vaporii de pucoasă provoacă rugina ferului și este prin urmare lesne a văpsi sau a da un lac cercurilor butoaielor.

Operațiunea afumatului trebuie repetată destul de des mai cu seamă în timpul verii, când mușgaiul se înmulțește foarte ușor.

Tovărășii de consum și hambare sătești.

Deunăzi am tipărit statutele, ear' azi tipărim regulamentul pentru aceste tovarășii, ca să se știe, cum să se facă.

Regulamentul tovarășilor de consum.

I. Primirea tovarășilor.

1. Cine voește să devină tovarăș, va iscăli declararea de intrare rezerută și o copie a acestei declarații în prezența directorului sau în cazuri excepționale în prezența altui membru din direcțiune sau a contabilului.

2. Directorul va înainta această declarație proximei ședințe a direcțiunii, care va hotărî asupra primirii.

pentru a căuta fragi și câpșuni sălbătice, cari erau cu prisos în apropiere de dîngii.

Vroia și ea să primească pe Ștefăniță cu vre-o surpriză.

În timp ce-și tot umplea coșulețul, ce-și-l făcuse din rămurele de brad, cu fructul delicios pe care-l culegea, auzi un mormăit surd, care părea a veni de foarte aproape, și ridicând capul, zări cu groază un urs monstruos, dintre aceia numiți urși gulerați, pentru-că au o față de blană albă în jurul gîtului, pe când restul corpului e ca de obicei cafeniu sau negru. Ca și domnița venise și el la fragi, fruct de care e foarte lacom. Stăpînindu-și spaima, Elena n'a uitat învățăturile pe care i-le-a dat servitorul la plecarea sa. Ea pleacă cu foarte mare liniște și urcă stîncile cu hotărîre. Ar fi urcat ea mai repede, dar' nu putea din cauza mărăcinilor și a plantelor acățătoare, ce erau pe acolo și cari se încurcau mereu în hainele ei.

3. La cazul de primire va trebui respectivul să solvească cassarului taxa statorită de intrare, primind în schimb un exemplar de statut.

4. Directorul îngrijește, ca fiecare tovarăș nou să fie notificat în decursul unei luni în registrele tovarășiei.

5. Pentru cazul respingerii șterge directorul declararea de intrare și o înapoiază.

II. Repășirea tovarășilor.

6. Înștiințările despre repășirea din sinul tovarășiei sînt a se adresa directorului în scris, care le înaintază proximei ședințe a direcțiunii.

III. Esercițiul (partarea) afacerilor tovarășiei.

7. Esercițiul tovarășiei trebuie să corespundă scopului indicat în §. 3 din statut.

8 Scopul cuprinde:

a) Cumpărarea comună a articolelor de consum și a celor trebuincioase pentru exploatarea economiei — precum fel de fel de nutreț pentru vite, gunoaie artificiale, felurite semînțuri, mașine și unelte trebuincioase pentru lucrarea pământului și curățirea semînțurilor, pentru pomărit, albinărit și altele.

b) vinderea comună a productelor economice.

c) împrumutarea feluritelor mașini și unelte trebuincioase pentru exploatarea economiei.

A) Cumpărarea comună.

IV. Comandele tovarășilor.

9. Din articolele statorite în adunarea generală spre cumpărare prin tovarășie comandă singuraticii tovarășii la direcție după trebuință, dar' comanda lor vor fi efectuate numai atunci, dacă cuprind la un loc o cantitate, a oărei cumpărare comună corespunde interesului tovarășiei și celui al tovarășilor.

10. Tovărășii sînt îndatoriți a comanda numai prin mijlocirea tovarășiei acele articole de consum și de exploatare a economiei, cari a statorit adunarea generală, ca să fie cumpărate comun.

11. Direcțiunea va alcătui registrele de comandă, în cari au să se înscrie diferitele comande ale tovarășilor.

12. Comandele înscrise trebuie să fie semnate de singuraticii tovarășii în prezența a doi membri din direcțiune.

13. Direcțiunea propune și consiliul de control hotărăște intervalele, în cari au să fie înșinate direcțiunii comanda.

14. Ca să poată tovarășii înșina la timp comanda, va îngriji direcțiunea ca acestia să fie înștiințați de cu vreme despre terminul intervalelor.

15. Comande posterioare se efectuează numai pentru acei tovarășii, cari au luat parte la comanda principală.

Alte comande posterioare pot fi luate în considerare numai atunci, dacă nu sînt împreunate cu cheltueli pentru tovarășie sau dacă se îndatorează aceia, cari comandă, a restitui tovarășiei eventualele cheltueli.

V. Cumpărarea mărfurilor.

16 Direcțiunea este îndatorită a face cumpărăturile sau a lansa mandate de cumpărare, amăsurat comandelor înșinate de tovarășii.

17. Pentru cazul, să rezulte din furnisări (cumpărări) mai mari o micșorare a cheltuelilor de transport poate direcțiunea să cumpere mărfurile și în cantitate mai mare, de cât cum au fost comandate de tovarășii.

18. La cumpărări va avea direcțiunea în vedere îndeosebi calitatea și prețurile fixe ale mărfurilor.

19. La încheierea contractelor de cumpărare trebuie să fie apriat fixat:

a) locul, unde au să fie luate în seamă mărfurile;

b) prețul;

c) cantitatea și calitatea lor.

20 Cumpărăturile să se facă în de regulă cu bani gata și nu pe credit.

21. Toate cumpărările mai însemnate și mandatele pentru astfel de cumpărări trebuie să fie încheiate scrisural.

VI. Luarea în seamă a mărfurilor.

22 Direcțiunea va purta grijă, ca mărfurile să fie cercetate la sosire, eventual și de esperți, ori de au fost furnisate amăsurat contractului.

23. Constatându-se la luarea în seamă a mărfurilor inferioritatea lor sau și alte neîmpliniri ale contractului, atunci este îndreptățită direcțiunea a înapoia mărfurile furnizorului și a l'constrînge să restituie tovarășiei și pierderile avute.

Ursul care turtea fragii sub etichetele sale late, și grele, oprindu-se din când în când a mînea, își continua mormăitul.

Elena nu îndrăsnia să întoarcă capul; acum trecuse de partea mărăcinii sub razele arzătoare ale soarelui. Pulsul îi zăcăia cu putere, ear' inima părea că voia să iasă din piept, picioarele i-se îngreuiară și se înțepeniră, dar' frica îi dă putere și hotărîre. Domnița nu se oprî nici o clipă până ce nu ajunsese în vârful unei stînci, unde căzu în genunchi cu deservire zdrobită. De aci a putut supraveghea toate mișcărilor ursului pe care-l văzu intrând în peșteră. Acum era singură de tot, doară un vultur tot da tîrcoale în jurul stîncii la picioarele ei.

Incolo nici o mișcare; puțin câte puțin soarele apunea și umbrele copacilor se lungiau. Ce ar fi s'o apuce noaptea înainte de a se întoarce Ștefăniță!

În aceeași clipă auzi un trosnet de ramuri, niște pași în pădure și de de-

parte apărea servitorul ei, aducînd un braț plin de porumb proaspăt. Ea îi făcu semn cu batista, dar' el nu se uita în sus; îl strigă pe nume cât puțin de tare, dar' înzadar, căci îl văzu îndreptându-se spre peșteră apoi retrăgându-se.

Cât ai clipi din ochi a asvîrît la pământ tot porumbul și a pus mîna pe lance.

Ursul ieși din peșteră și Ștefăniță îl așteptă cu hotărîre și curaj. La vederea sa animalul se ridică pe picioarele dîndrît și scoase un raget de turbare. Era cu un cap mai înalt ca Ștefăniță dar' acesta isbuti să implante cu dibăcie arma în gâtul monstrului. Ursul se abătea în vînt cu etichetele sale urlașe, apoi i-se părî domniței, că omul și fiara se rostogoliră la pământ.

(Va urma).

VII. Predarea mărfurilor.

24. Totdeauna, când sosesc mărfuri comandate, hotărăște direcțiunea locul și timpul pentru predarea sau distribuirea lor între singuraticii tovarăși.

25. Pentru cazul, că nu s'a înfățișat un tovarăș la locul și timpul hotărât, va cerceta direcțiunea cauzele neînfrățirii, și constatând neglijență, va vinde partea lui la licitație.

26. Tovarășul neglijent însă răspunde tovarășiei pentru toate pierderile pricinuite de el.

VIII. Magazinul.

27. În magazin poate păstra direcțiunea numai articole potrivite și admise de adunarea generală.

28. Magazinul se administrează de un magaziner, pe care îl denumește direcțiunea și care va depune o cauciune amăsurată averii magazinului sau va prezenta doi sau mai mulți chizeși, cari primesc garanță solidară.

29. Direcțiunea va purta grije, ca toate lucrările încredințate magazinerului să fie executate conștiincios și cu acurateță.

30. Magazinerul va purta registre anume întocmite, din cari să se poată vedea apriat toate creștențele și decreștențele precum și starea întreagă a magazinului.

31. În fiecare săptămână va preda magazinerul cassarului atât sumele încasate cu vinderea mărfurilor din magazin, cât și lista acelor tovarăși, cari au luat mărfuri pe credit.

32. Mărfurile trebuie astfel așezate în magazin, ca să fie scutite de ori ce stricăciune.

33. Direcțiunea va îngriji, ca magazinul să fie asigurat contra focului și contra altor accidente posibile.

34. Remunerațiunea, ce va primi magazinerul, trebuie să fie satorită printr'un contract. (Va urma).

Știri economice, comerc. industr. jurid.

Din statistica lui Septembrie. În Septembrie s'au născut în țările coroanei ungare 63.445 copii, au murit 42.563 persoane, dintre cari 24.813 sub 7 ani. Mai mulți s'au născut pe țărmul stâng al Dunării și al Tisei, mai puțini în Transilvania. Cele mai multe cazuri de moarte au fost pe țărmul stâng al Tisei. Căsătorii au fost 7849, cele mai multe în Băneș. Focuri au fost 2037 în 1553 comune cu 4055 pângubiți în număr de 3.920.893 cor. Pașapoarte s'au estradat 6941, cele mai multe în comitatele Sibiu (600), Brașov (411), Ciuc (405), Maramureș (360), Târnava-mare (339), Treiscaune (295), Făgăraș (259), Torontal (119), Albalde jos (127). Dintre pașapoarte s'au estradat 2746 pentru America, 2632 pentru România, 2346 pentru întreaga Europă.

Târg de porci se va ține de aici înainte în fiecare Sâmbătă la Copșa-mică.

Scutire de darea oasii se capătă numai dacă se cere înainte de a fi gata cu case, altmintrelea trebuie plătită, cum a pățit acum de curând un proprietar din comitatul Sibiului.

Mine bogate de aur s'au aflat în Africa-de-est germană. Ele sânt mai bogate ca cele din Transvaal.

La târgurile de săptămână și de țeară din Seliște (comitatul Sibiului) nu pot fi aduse vite cu copite crepate din cauza boalei de gură și de unghii. Târgurile de săptămână se țin și mai departe, numai cât cară trase de vite cornute nu se lasă în piață.

Fabrică nouă pentru preparate chimice se va zidi în Sebeșul-săesc. Se vor fabrica mai ales preparate de nutreț pentru îngrășarea vitelor și a porcilor după un metod patentat. După încercările făcute cu acest preparat în Germania se îngrășă vitele cornute în 8-9, porcii în 6 săptămâni.

Topitoarea din Sebeșul-săesc se va preface într'o societate pe acții.

O cale ferată nouă. Ministrul de comerț a prelungit concesiunea lui Kriegler Miksa, director la căile ferate, spre a face lucrările preliminare pentru a construi o cale ferată dela Șomcuta-mare la Lăpușul-unguresc, ear' de acolo prin Lăpușul rom., Polana, Botizei, Botiza, Șiev, Strimțură, Oncești și Vad până la Sighetul-Maramureșului, ear' pe de altă parte pe la Lăpuș să se facă joncțiunea prin Boereni, Măgogea, Chiuești și Cășeu cu linia de pe valea Someșului.

SFATURI.

Păstrarea gunoiului. Risipă multă se face cu gunoiul, când nu e grijit bine. De multe-ori se adună în gospodărie atâta, încât plugarul e silit să-l care la câmp. Economii practici au aflat, că gunoiul n'ar trebui să zacă în grămadă mai mult ca 10 săptămâni, căci altminteri se face slăninos și perde mult din putere. Și dacă nu avem trebuință de el, după timpul acesta, totuși îl ducem pe locuri, unde facem grămezi cât mai înguste și mai înalte, pe cari le învălim cu o pătură de pământ până la 30 cm. de groasă, așa că aerul se nu mai poată pătrunde la ea. Gunoiul păstrat în felul acesta și după 3/4 an e ca și atunci adus. Lucrul acesta e bine să-l știe și cei-ce cumpără gunoiu, mai ales în comune cu hotar mic sau la orașe, căci pot să cumpere gunoiul când e ieftin, păstrându-l apoi în felul arătat, până-când vreau să-l folosească.

Dacă varza (curechiul) nu se înăcrește bine, putem adăoga puțin oțet de vin. Dacă vrem să nu se înăcrească prea tare, punem în ea un băț curat de lemn de măstacăn.

Vremea schimbăcioasă de pe la sfârșitul toamnei îmbolnăvește ușor nu numai pe oameni, ci și pe animale, în cari se incuibă mai ales boale de plumăni, cari se arată numai iarna. De aceea trebuie să nutrim vitele bine, mai ales, că acum își schimbă părul, afară de aceea să le ferim în grajd de răceală și indeosebi de curent.

FELURIMI.

Spaima în Congo. Țeara Congo din partea de oătră apus a Africei-centrale e un stat nou, care stă sub regele Belgiei. Un ofițer belgian povestește, că în găurile riuului Uele trăește un fel de polip, care e spaima celor-ce călătoresc în luntrițe pe acest riu. Mai mulți polipi de acestia atacă luntrița cu Negri, o răstoarnă și prind unul sau doi dintre nenorociți, pe cari îi trag în peștera lor, unde fără să le facă vre o rană le viră pipăitoarele în nas și le sug creierii din cap.

Obiceiuri deosebite. Dacă moare cineva în Francaia, se întreabă oamenii »De câți ani a fost?«. Germanul vrea să știe, de ce boală a murit, Americanul zice: »Bine, că a murit odată!«. Italianul îl plânge, zicând: »Sărman băiat! sau »Sărmană femeie!«, Rusul »Luiși-i bine, căci nu mai trebuie să lucreze!«, Olandezul întreabă, ce avere a lăsat, Englezul, că oare fost-a asigurat, ear' Românul, care știe cât e de păcătoasă lumea asta, zice un »D-zeu să-l erte!«.

Țiganul sfânt.

S'a fost dus Țiganul la un Crăciun să se spovedească.

Preotul 'i-a zis să se puie în genunchi, 'i-a pus patrafirul pe cap, 'i-a cedit, după cum îi serie lui acolo la carte, și pe urmă 'i-a zis de s'a sculat în sus și a început să-l întrebe de păcate.

— Ei, fiule, ai furat tu ceva?

— N'am furat de fel, cinștite părinte, de unde?... a răspuns Țiganul, căruia îi era cam frică de canoane și care din pricina asta mai și mințea.

— Bîrf t-ai, fiule, în potriua cuiva? urmă preotul să-l întrebe.

— Nu, cinștite părinte, n'am bârfit.

— Carne ai mâncat?

— Ferească Dumnezeu!

— De injurat de lucruri sfinte, ai injurat?

— Nu, zău nu!

— Pe nedrept ai jurat?

— De loc, cinștite părinte.

— Apoi bine, fiule, 'i-a zis atunci preotul văzând că Țiganul tot spune, că n'a făcut nimic de rău, apoi bine tu ești sfânt.

— Sfânt, cinștite părinte, a răspuns Țiganul.

— Apoi dacă e așa, zise preotul, să-ți facem ce se face la sfinți.

Și eși în ușe și strigă după paroliser:

— Niculae!... Niculae!...

— Auz, părinte, 'i-a răspuns Niculae de afară.

— Ia, adu mă, vre-o câteva piroane să pironim pe ăst Țigan în biserică, că e sfânt.

Dar' Țiganul, când auzi așa, odată se repezi din gură:

— Aoleo, cinștite părinte, nu, că nu sânt sfânt de tot, mai am eu și cusuri, martorii mi sânt găștele arândăului și calul vornicului.

CRONICĂ.

Pentru catedrală. Contribuirile preoțimii din tractul Turzii pentru edificarea catedralei se urcă la suma de 2846 cor.

Nuntă în familia domnitoare. Foia oficială din Viena vestește că arhiducesa Elisaveta Amalia, nepoata de frate a Maj. Salo, s'a fidanțat cu ducele Alois Maria Adolf de Liechtenstein.

Hymen. Doamna Elisabeta Morariu și domnul Petru Cordea, preot, și soția Amalia anunță sârbirea cununiei fiilor lor *Stefan* și *Virginia*, care va avea loc Duminecă în 10/23 Noemvrie în biserica gr.-or din Spring.

— Dl *Alexandru Ioanoviciu*, ales de preot în Cerna, și d-șoara *Valeria Popoviciu*, din Călnic, anunță sârbirea cununiei lor, care va avea loc în Călnic la 24 Noemvrie a.

Un vrednic preot trecut la cele eterne. În apropierea Devei, dincolo de Murăș, se înfunde pe șes frumosul sat Hărău. Afară de vre-o câțiva nemeși scăpătați totalitatea locuitorilor satului este română. De-a ca centrul comitatului și al pornirilor de maghiarizare și-a aruncat ancora asupra satelor din imediata apropiere. Între aceste Hărău cu locuitorii lui români a fost un punct de operațiune.

Drept aceea deja mai bine de 20 de ani s'a pus în coasta școalei românești o școală maghiară de stat și succesiv kidedovo și alte.

În drumul cutropitor al maghiarizării ca o puternică stâncă pururea a stat un modest preot, dar' în același timp energic și devotat apărător al bisericii și școalei sale. Câți nu l-au cunoscut pe vrednicul preot și devotat naționalist *Ioan Ioanoviciu*! Românii fruntași din Deva, colegii sei preoți din tract; toți l-au stimat și iubit... *Ioan Ioanoviciu*, care pentru ținuta lui românească a fost prigunit, astăzi nu mai este. Regretăm pierderea lui.

Nemângășiata-i familie ne trimite următorul necrolog:

Subsemnații, cu inima frântă de adâncă durere, anunțăm tuturor conșanșenilor, smicilor și cunoscuților, trecerea din viață a scumpului și în vezi neuitatului nostru soț, tată, soțu, cumnat, frate, unchiu și moș: *Ioan Ioanovici*, preot român greco-oriental, membru al sinodului, comitetului și scaunului protopresbiteral, care în state de 67 ani după grele suferințe, împărțit fiind cu Sf. Taine și a dat blândul și nobilul său suflet în mâinile Creatorului Joi în 13 Noemvrie n., la 4 ore d. a. Rămășițele pământești ale scumpului defunct s'au așezat spre eternă odihnă, după ritul bisericii gr.-or., Sâmbătă în 15 Noemvrie n. 1902, la 2 ore d. a. în cimiterul gr.-oriental din Hărău. Teola *Ioanovici*, născ. Gligor, ca soție; *Minodora* măr. *Jurca*, *Anastasia* măr. *Safta*, *Sofia* măr. *Antonie*, *Iulius*, *Ioana*, *Ionel*, *Elena* și *Cornelia* ca fii și fiice; *Aron Ioanovici* și *Raveca Dalie*, ca frate și soră și numeroase alte rudeni.

Statute aprobate. Înalt ministru ung. de interne sub Nr. 98.943/902 V-a a aprobat statutele »Reuniunii femeilor române gr.-cat. din Zlatna«, înființată în 3 Iulie 1902. Numita Reuniune are de scop înfrumusețarea bisericii române din Zlatna și sprijinirea elevilor miseri gr.-cat. cu purtare bună. Dorim izbândă tinerei Reuniuni întru realizarea scopului ales.

Adevărat să fie? Cetim în »Magyar Szó«, că în comuna Curtioi (com. Arad) s'a așezat nu de mult o femeie cu numele *Banduric*, care era Ungroaică din Cănad și de confesiunea baptistă. Această femeie a răspândit confesiunea baptistă și între Românii de acolo. Pește trei sute de femei din Curtioi au fost câștigate pentru noua confesiune. Afară de femei, s'au alăturat mai târziu și mulți bărbați la confesiunea baptistă. Noii sretici și-au zidit deja și o bisericuță. Ba ce e mai mult acești bărbați și femei trase pe școară de *Banduric* încep a se maghiariza. Ei își cântă cântările lor bisericesti în limba maghiară și cârțile lor de rugăciuni sânt toate maghiare. Nu știm întru cât sânt adevărate aserțiunile ziarului »M. Szó«, căva însă trebuie să fie, căci: »de unde nu e foc, nu e fum«.

— Videant consules!

Strivit de locomotivă. În apropierea stațiunii c. f. din Caransebeș s'a întâmplat zilele trecute o nenorocire grozavă. Țăranul *Milu Barbu* stătea cu căruța sa la o trecătoare a liniei, bariera fiind închisă. Deodată se spăriară caii și *Milu* se coborî din căruță să i țină. D'abia a pus însă mâinile pe căpștru, caii l-au trântit tocmă pe linia ferată unde rămase fără conștiență. Niște oameni voiau să i sară în ajutor, dar' tocmă în acel moment soții trenul se oclerată, care l'a strivit pe nenorocitul. Cadavrul prefăcut într-o masă de carne, fu transportat la casa mortală.

Falsificatori de bani. Merseu încearcă oameni, cari se tem de munca cinstită, să-și facă avere pe căi necinstite. Și Doamne rar mai scapă astfel de oameni, să rămână nedescoperiți, cum s'a dovedit și acum de curând cu niște falsificatori de bani din Banat. De mai mult timp circulau prin Orșova și împrejurime piese false de cinci coroane, fără ca să le succedă autorităților să descopere pe falsificatori. Într-o zi de târg observă un gendarm, că un om cumpără grâu mai mult și plătește tot numai cu piese de cinci coroane. Gendarmul se apropie de el, dar' acesta o tulă la fugă. Gendarmul îl ajunse și-l prinsese. Ascultat fiind, mărturisî, că l'chiamă *Almássy* și șede în tovarășie cu *Galati* și încă unul în casele proprii. Cercetându-se acolo, s'au aflat preste o sută de piese false, modele de ghips și o presă. Falsificatorii au mărturisit, că au răspândit vre-o 140 de piese până acum.

— În Arad încă s'a dat de urmele unei bande de falsificatori, cari au pus în circulație fiorini falsi. Căpetenia bandei e fostul spion al lui *Bánffy*, *George Pintye*.

Un testament răutăcios. Un Englez bogat murind a lăsat următorul testament: »Nevastei mele *Elisabeta*, care prin prostia mea a ajuns soția mea și a lucrat din toate puterile, ca prin purtarea ei să-mi necinstească numele, îi las 5 lire și copia de pe testamentul meu cel dintâu, anulat acum, prin care era să o las moștenitoarea întregii mele averi de 130.000 lire. — 5 șilingi las nepoatei mele *Margareta*, care, în loc să meargă Dumineca la biserică, se îmbată. »Prietenului meu *Cunnard* îi las o bioușoară, ca să-și aducă aminte, că am greșit, când nu l'am dat o s'o gust. Servitorului meu *Iohn* îi las șase pence, ca să-și cumpere o funie, de care să fie spânzurat, când faptele lui îl vor aduce la furci și hingherul va fi uitat funia acasă. — Afară de sumele acestea las averea mea următoarelor institute de binefacere: (înșiră apoi spitalele etc., la cari își lasă banii).«

Un tată, care și ucide fata. După-cum se scrie din Belgrad, Sârbul *Stanco Georgevici* și-a ucis fata, tăindu-i gâtul. El s'a dus apoi la poliție și s'a constituit prisioner, anunțând totodată, că fata lui a fost logodită cu un măsar, căruia l'a făgăduit și o sumă de bani ca zestre a fetii. Fiind că n'a putut face de bani, mai bine și-a ucis fata, decât să pățească rușinea, ca mirele ei să n'o primească.

Pentru ridicarea monumentului la Călugăreni. Suma subscriasă până în prezent pentru ridicarea unui monument în Călugăreni atinge cifra de 10.079 lei și 85 bani.

Ori-ce subscriere trebuie adresată dlui Dr. *Pitișteanu* sau dlui prefect de *Vlașca*, *I. T. Ghica* la *Giurgiu*.

Pentru prăsila de vite rassa »Pinzgau« curată. Din *Ilmbav* ni se scrie: Comitetul central al »Reuniunii române de agricultură din comitatul *Sibiu*«, cu scop de a răspândi printre economii nostri cultura vitelor de rassa »Pinzgau«, a dăruit în primăvara anului 1900 membrului reuniunii, dlui *Petru Sopa* din *Fofeldea*, o vițea de soiul amintit și cu condiția de a-i pune la timpul său la dispoziție prima prăsilă revenită dela vițeaua dăruită. Prăsilă obținută dela dl *Sopa*, o frumoasă vițelușă, comitetul o a destinat aceluia dintre membrii reuniunii cu locuința în *Ilmbav*, al cărui nume va fi tras la sorți. La sortirea făcută prin primăria noastră, norocul a căzut pe economul de aici *Ioan Stănuț*, care în schimbul taxelor de câte 4 coroane anual, ce le solvește la reuniunea noastră agricolă, a câștigat o vițea în preț de cel puțin 100 cor. În-cât știu, reuniunea până de prezent a dăruit afară de vițeaua amintită câte o vițea membrilor *George Bratu* din *Tiligă*, *Ioan Cloșe* din *Boița* și învățătorul *Nicolae Iosif* din *Aoilu*.

Prezum am aflat, membrilor din *Ilmbav* pentru aceea li-s'a făcut cinstea de a li-se dăruia vițeaua, fiindcă locuitorii de aici au primit totdeauna cu multă căldură și aturile ce li-s'au dat de comitetul reuniunii, au înființat o înșoțire de credit sistem *Raiffeisen*, ce se găsește în continuă creștere, ser' anul trecut aranjându-se aici expoziția de vite anuală — proprietarii nostri cinste ne-au făcut la toți.

»Pinzgau«-ist.

Arestarea unui milionar. În *Boston* (Anglia) a fost arestat zilele trecute cunoscutul milionar *Mason*. Începând din 14 Iunie a. c., au fost bătute în *Boston* 14 femei în mod îngrozitor de un om necunoscut. Aceasta năvălia asupra lor cu un lăstar și le ciomăgea. Toate au scăpat cu viață, numai o domnișoară a murit în urma loviturilor lui. Abia acum și-a succed poliției să pună mâna pe făptuitor: milionarul *Mason*. Acesta a nebunit în urma unei drăgoști nefericite și de atunci îl apucase turba contra femeilor.

În loc de pat — cocină. Un pantofar din *Camionche* (Germania) rămăsese singur acasă. Nevasta plecase să scoată cartofii rugându-l să aibă grijă de școafa lor cu porci. El s'a folosit însă de prilej, ca să plece la cârcimă, unde s'a apucat de beut. Numai câtră seară și-a adus aminte de datorință și a plecat câtră casă. Aici a greșit ușa, și în loc să intre în casă, a intrat în cocină, unde s'a oulcat în paie lângă porci. Niște pișcături usturătoare l-au trezit mai târziu: școafa îi mâncase toate degetele dela o mână. Porc a fost, când a intrat în cocină, de aceea supărarea lui trebuie că a fost mare, văzând că cei din cocină nu l-au recunoscut de atare.

Simplificarea administrației.

Duminecă au apărut regulamentele pentru afacerile autorităților administrative. Ele conțin o mulțime de reforme practice. *Procedura verbală și imediată* între autorități și cu partidele se validează în măsură însemnată. La cercetări, cari se fac la fața locului, va face *cartelul oficial* serviciului însemnat. În acesta se vor introduce rugări și reclamații făcute la fața locului. Ele se pot rezolva numai decât sau apoi se transpun autorității competente pentru o rezolvare cât mai grabnică. *Telefonul* se va folosi cât mai mult în comunicațiunea dintre autorități. Cu 1 Iulie a. v. va apărea în fiecare comitat o *foaie oficială*, în care se vor înscrie hotărâri, ordinațiuni ministeriale, comitatense etc. Prim-pretorii vor avea anumite *zile de oficiu* în comunele cercinului lor, când au să primească și să rezolve, de e posibil, numai decât reclamații verbale; tot așa sunt avizați notarii să pertracteze verbal toate afacerile comunale, cari nu cer necondiționat o pertractare în scris. Inoiri însemnate se fac cu privire la oficiile orfanale comunale, al căror cerc de activitate se lărgeste.

Nicolae Bălcescu. În 17 Octombrie v. c. s'au împlinit 50 de ani dela moartea neuitatului nostru Bălcescu. *Departa de patrie, în Palermo, s'a stins acum 50 ani acel suflet mare și nobil, care ne-a statuit cel mai frumos exemplu de iubire de neam și patrie și ne-a lăsat opere neperitoare, scrise în o limbă dulce, ca tagurul de miere.*

Secta Nazarinilor și bisericile recunoscute. Mai mulți Nazarini au cerut ministerului de culte și instrucție publică să dispenseze pe copiii lor dela ascultarea învățământului din religie la confesiunea rom. cat., resp. gr.-or. Ministrul a respins cererea și a dispus totodată, că în sensul § 7 art. de l. 32 ex 1894, resp. §§ 26-29 art. de lege 42 ex 1895 părinții sunt obligați, și dacă nu aparțin unei confesiuni recunoscute de lege, să-și crească copiii în spiritul unei confesiuni recunoscute. Ce privește cercetarea bisericeii, aceasta formează o parte întregitoare a învățământului religios, de aceea părinții, cari își opresc copiii dela cercetarea bisericeii, se fac vinovați de călcarea dispozițiilor din § 4 al legii 38 ex 1868

Neurolog. Andreiu Oprea, preot, după lungi și grele suferințe, împărțit cu sf. taine a încetat din viață Joi în 13 Noembrie n. la 10 $\frac{1}{2}$ ore seara în al 59-lea an al etății, al 29-lea al profeției și în al 30-lea al fericitei sale căsătorii. Inmormântarea i-s'a făcut Sâmbătă în 15 Noembrie n. în cimiterul gr. cat. din Mușoa.

Foamete în comitatul Bereg. Poporațiunea din partea de-sus a comitatului Bereg e în fața unei foamete îngrozitoare. Rîul Borja a înămolit astă primăvară sămănăturile, cartofii încă s'au făcut foarte slab, așa că bieții Ruteni de pe acum duc lipsă de cele mai neapărate pentru hrana zilnică. Peste câteva săptămâni cei 20.000 locuitori din vre-o 30 sate nu vor mai avea ce să mănânce.

Cinci miliarde spese de războiu! Ministrul englez de războiu publică un raport despre cheltuielile avute în războiul cu Burii. Ele sînt de 223 mil. lire engleze (cam 5300 milioane coroane) adică de 5 lire engleze și 7 șilingi de cap de Englezi. Cheltuielile acestea le vor scoate Englezii curînd din minele de aur ale Transvaalului, dar' sângele versat nu se poate prețui, ear' femeile, bătrânii și copiii morți în castrile de concentrare nu vor mai reînvia.

Înghețat. În Cluj a înghețat săptămîna aceasta un cerșitor bătrîn, obișnuit să doarmă tot afară în căli de fîn. — Peste tot, un frig aspru domnește pretutindeni, munții sînt acoperiți cu zăpadă până la poale.

„Nr. 5 din „Revista învățătorilor și învățătoarelor“ din România, (Buzeu) abon. pentru Transilvania și Ungaria numai 4 lei, a apărut avînd un sumar tot așa de interesant și instructiv, ca numerele de până acum. În numărul acesta e publicat și un călduros apel către învățătorii români de pretutindeni, ca să contribuie cu material pentru o carte de cetire menită principilor României. Manuscrisurile sînt de-a se trimite până la 1 Aprilie 1903 și pot să conțină descrieri, povești morale, basme, ghicitori, versuri, monografii din istoria Românilor, credințe și datini populare, bucăți alese din autori români, traduceri din autori străini etc. Ele să se trimită pe adresa I. Voiculescu, inv. Ștefănești, jud. Ifov.

Convocare. Membrii fondatori pe viață, ordinari și ajutători ai despărțământului *Orădan* al „Asociației pentru literatura română și cultura poporului român“ sînt poștici a participa la adunarea generală ce se va ține la 14/27 Noembrie 1902 d. m. la orele 3 în sala mică dela *Arborele verde* în Oradea-mare.

— **Despărțământul „T. Sărănad“**, aparținător *Reuniunii învățătorilor gr. cat. români sălăgeni*, își va ține adunarea ordinară de toamnă în Sărănad, la 25 Noembrie at. n. a. c.

Din program relevăm:

Propuneri de model: a) din învățământul intuitiv: *„Focul“*, tractat practic cu desp. I, II.; b) din istoria universală: *„Carol cel Mare“*, tractat practic cu desp. III, prin dl Romul Botezan, învățător local. Tractatele practice au să fie prelucrate și în serie de domnul propunător; c) tot din istoria universală *„Constantin cel Mare și Creștinii“*, tractat practic cu elevii și elevele din școala repetițională, prin dl Vasile Cutcan, învățător în Tăgănad. Cetirea disertațiunii: *„Tipul unei școale bune“*, de dl Ioan Letan, învățător în Sudureu. Notă. La adunare sînt provocați a se prezenta în număr complet toți domnii învățători ca membri la reuniune, ear' comunitățile bisericești sînt obligate a presta dlor învățători cărăușie și diurne. Școala, la 14 Noembrie 1902. *Demetriu Coroian*, protop., pres.; *Ioan Todușiu*, notar.

Poporațiunea Ungariei. Din anuarul statistis de pe 1901 se vede, că Ungaria are 19.122.340 locuitori, 12.605 comune, între cari până la 100 suflete 111, dela 100—1000 sufli. 8324, dela 1001—5000 suflete 3926 dela 5001—10.000 sufli. 235, peste 10.000 sufli. 120 comune. După religie sînt 9.846.533 rom.-cat., 1.843.634 gr.-cat., 2.799.846 gr.-or., 1.280.070 luterani, 2.433.813 reformați, 68.005 confesari, 846.254 Jidovi și 14.180 de altă confesiune (mai ales nazarineni). După limbă au fost 8.679.014 Maghiari (și Jidani), 2.114.423 Germani, 2.008.744 Slovaci, 2.785.265 Români, 427.825 Ruteni, 1.667.377 Croați, 1.045.550 Sârbi.

Din Coroia-Sân-Mărtin ni-se scrie: Comuna noastră a fost lipsită de păstor sufletec în timp de peste 35 ani. Acum însă ne-am învrednicit și noi de păstor sufletec în persoana dlui Nicolae Sandru, care a fost introdus în parohie în ziua de Sf. Măria mică.

Avem preot și încă un așa preot, încât putem fi mulțumiți cu d. sa și foarte bine e acuma, căci și în biserica noastră se slujește sfânta liturgie în toate Duminecile și sărbătorile și des de disimneață se grăbesc credincioșii la biserică și ascultă cu mare evlavie la sfânta slujbă.

O rugare am avea numai către dl părinte și anume: să b. nevoasă a porunci cantorului a nu mai se grăbi așa cu slujba, cum li e obiceiul, din care pricină niște buni credincioși ai bisericii au trecut la altă lege. Să poruncească crâșnicului să-și vadă de oficiu, nu numai să aștepte sfîrșitul liturghiei, ca să mănânce la presouri în sf. altar. Curățenia în biserică încă nu prea e de laudă. Credem însă că se vor îndrepta toate. Mai bine ar face dacă ar mătura prin biserică, căci omul merge acolo cu vestiminte curate și nu poate ingenunchia în așa murdărie, cum e acolo, a curății praful și alte multe necurățenii de pe icoane și altele, căci acelea nu le poate săruta omul, așa sînt de negrijite.

Așa să facă crâșnicul nu numai să ia plata de 28 coroane la an, dar' biserica o consideră numai ca pe o cărcimă, precum și la alegerea de preot lui nu i-a trebuit preot, ci umbra prin biserică a ademeni pe unii a nu alege pe preot. Au fost oameni mai vrednici ca el, cari ar fi ocupat oficiul de crâșnic în cinste, nu numai prin iubirea de arginți ca el!

O nenorocire s'a întîmplat săptămîna trecută noaptea pe drumul dela Șeloa mică la Șeloa-mare. Mai mulți cărăuși din Cîsnădicara aduceau vin la Sibiu. O căruță încărcată cu o bute de 70 ferii a scăpat în întunec pe o ripă, butea a căzut din car și a strivit cărușului capul, care a rămas mort. Numai a doua zi s'a aflat cadavrul nenorocitului om.

Din Năsăud. Comisiunea fondurilor grănicerești din Năsăud a primit zilele trecute, prin fișpanul comitatului Bistrița Năsăud, înștiințarea, că ministerul instrucțiunii publice n'a aprobat alegerea d-lui profesor I. Păcurar de dir. al gim. român năsăudean.

Memorialul reuniunii învățător. gr. cat. „Mariana“ în Năsăud 1876—1901. Prețul 3 coroane. Din incidentul sărbătorii jubileului de 25 de ani a activității acestei reuniuni s'a edat un memorial, în care se cuprinde istoricul ei și mai multe biografii de învățători și alți bărbați binemeritați pentru învățământul din fostul district năsăudean. Memorialul e ilustrat cu portretele multora din acești bărbați, precum și cu un frumos tablou al tuturor învățătorilor, cari au participat la adunarea generală din 1901. Lectura cărții pricinuește o deosebită plăcere omului de școală, căci îi arată într'o icoană frumoasă, munca și rezultatele dobândite de învățătorii noștri în curs de un pîtrar de secol.

O dorință îndreptățită. După scrutinul pentru deputatul congressional ales în cercul Sibiului câțiva bărbați de încredere au ținut vorbiri în sănătatea celui ales. Între vorbitori a fost și veteranul învățător Henteș din Slimnic, care a rugat pe dl deputat să lucreze într-acolo, ca învățătorii și preoții noștri să-și împlinească datorințele, căci se observă la unii slăbire în rîvnă.

Un răspuns. La cele publicate în nr. 39 al „Foii Poporului” referitor la stările din comuna Lupoia primim un răspuns, din care dăm, ca să vedem imparțialitatea noastră, cele ce urmează. Totodată declarăm, că pentru noi chestia e finalizată, după ce amândouă părțile și au spus părerea.

Di Badesou zice:

„Nu voesc să detrag nimica din vrednicia lui Teodor Stoia, fost docent înaintea mea în Lupoia, dar' cel-ce are idee despre învățământ ar trebui să-mi concedă, că un docent cât de cu mare experiență și fie cât de zelos, când postul propriu vorbind numai din anul școlar 1896-97 e sistematizat, nu poate produce un progres uimitor în primul an de învățământ.

Când eu perchisiția la Flore Rus al lui Zaharie, pe care nu sînt jaluz, precum amintește corespondența, căci la indemnul meu e abonat la „Foia Poporului” și care mie mi-a fost elev în 5 ani de zile, nu într'un singur an ca la Stoia — a venit la fața locului sub judele cercual din Jibău ca să lase procesul verbal. Neavînd băiatul utensiile de scris și fiind școala respective locuința docentului viz-à-vis de casa părinților băiatului, se înțelege că au venit la mine la scrierea procesului verbal, încolo cele din corespondență toate sînt neadevăruri.

Preotul actual toate petriile le-a mișcat, ca să poată fi strămutat din Lupoia în o comună aproape de școala sa și neconcedîndu-i strămutarea Preavener. Ordinariat din Blaj, din motivul că pe titlul Lupoia a fost primit la teologie de doi ani, mai departe fiind d-lui și docent calificat cearcă a mîmîm pe mine înaintea publicității presupunînd, că-mi va fi succesori, ce apare și din rezoluțiunea Preaveneratului Ordinariat din Blaj, în care i se deroagă conferirea și a docenturii din Lupoia, de oare-ce este docent statornic și întărit de toate forurile competente. Domnul preot aspirează la postul meu de învățător, pentru aceasta e silit învățătorul să trăiască rău cu preotul. Minorul ear' aspirează la postul meu de cantor, fiind eu și cantor.

Pe poporeni din Lupoia e drept, că i-am conchemat, dar' cu știrea protopopului tractual și provocat de d-lui de a face o rugare în cauza administratorului și a o trimite la d-lui spre a o trimite la Ordinariat ceea ce așa s'a și întemplat. Lupoia, 5 Nov. 1902. *Petru Badesou*, inv. gr. cat.

Din Almașul-mare ni-se scrie cu titlul „Profesorul de Ungur și limba română”, următoarele: În Dumineca trecută mă dusei la Huedin (comitatul Clujului) și intrai la un barbier, unde am mai aflat patru domni, între cari doi vorbeau românește cu barbierul. După-ce au eșit acești domni români, unul dintre cei-ce rămăseseră acolo, era un profesor ungur, zise barbierului următoarele: „Hogy képes Ön mint magyar honpolgár azon az utálatos nyelven beszélni?” (Cum poți vorbi ca cetățean maghiar în limba aceea jonică? — adică în cea românească) barbierul, deși e Maghiar, tot nu fu de părerea profesorului și zise: Is multumit, că știu vorbi și românește, căci mie ca meseriaș mi-e neapărat de lipsă să știu și românește. *I. Costin*, abon.

O crimă grozavă în Jebeliu. În comuna Jebeliu (Bănat) denevită vestită în anii din urmă prin femeile, cari își otrăveau bărbații, s'a întemplat de-unăzi o dramă familiară: Tăranul Sbuia, găindu' și nevasta înșelându-l cu țărănul Stoia, l'a împușcat pe acesta din urmă, ear' pe nevastă a rănit-o grav. Sbuia a fost arestat.

Nu vă jucați cu pușca. În comuna Dorgos (Bănat) s'a întemplat zilele acestea un accident, care dovedește în dejuns, că trebuie să fim foarte precauți, când umblăm cu armele de foc. Agricultorul Petru Popescu s'a dus într'o zi la vecinul seu, Gîorga David, cu care trăia în cea mai bună prietenie. Popescu luă pușca cu două țevi a vecinului de pe părete și se uită la ea. Din nebagare de seamă, pușca, care era încărcată cu bucăți de plumb, se descarcă și nimeri pe David în brațul drept. Imediat fu chemat doctorul Masnik, care i'a extras bucățile de plumb și i'a bandajat brațul. David va trebui să stea câteva săptămâni pe pat. Despre acest caz a fost anunțată gendarmeria și procurorul din Timișoara.

Petrecere cu joc în Timișoara-Fabric. Reuniunea femeilor rom. ort. din Timișoara-Fabric aranjează Joi, în 14/27 Nov. 1902 o petrecere cu dans în sala bereriei („Fabrikshof”) în favorul elevilor săraci dela școlile confesionale de acolo. Inceputul la 8 ore seara.

Daruri pentru biserică. Pentru repararea bisericii gr.-or. din Găinari (protopresbiteratul Agnizei) su mai contribuit următorii credincioși:

Din *Vorumloc*: Ioan Maria Telea 25 cenți; Ioan Mohan 10 cenți.

Din *Aciliu*: Ioan Floea 25 cenți; Ioan Savu 20 cenți; Vasilie Iuga, Iacob Ivan, câte 10 cenți.

Din *Cârțișoara*: Constantin Badoe 10 cenți.

Din *Oprea - Cârțișoara*: Dionisie Badoe 15 cenți.

Din *Viștea-de-jos*: Pavel Borzea 10 cenți.

Din *Merghindeal*: Vasilie Suoiu 25 cenți.

Din *Sebeșul-săsesc*: Ioan Stanciu 25 cenți.

Al treilea colectant.

Din *Găinari*: Ioan Neamțu, Gîorga Toma, câte 1 dolar; David Coman 1 taler; Toader Chidor 40 cenți.

Din *Felsacul - maghiar*: Nicolae Stănbetș 50 cenți.

Din *Viștea - inferioară*: Eusichiu Cârjă 20 cenți.

Din *Ucea-de-sus*: Dionisie X. 32 c.; Moise Drăgușin 25 cenți.

Din *Arpașul-de-sus*: Nanu Stefan 25 cenți.

Din *Sighișoara*: Stefan Ferezan 20 cenți.

Din *Bendorf*: Ioan Mihaiu 15 c.; Iosif Mihaiu 10 cenți.

Din *Oprea - Cârțișoara*: Nicolae Popa 50 cenți; Nicolae Grovu 25 cenți.

Din *Streza Cârțișoara*: Ioan Solomon 50 cenți.

Bine primită fie jertfa acestor contribuenți înaintea Tatălui ceresc, lungindu-le în schimb firul vieții lor întru deplină sănătate, ca și în viitor să mai poată jertfi cu acelaș simț creștinesc, pentru Maica noastră biserică. Găinari, în 11 Septemvrie n. 1902. *Nicolae Huiu*, paroch gr.-or.

Impuns de un taur. În spitalul din Timișoara a fost dus zilele acestea Chira Chevereșianu într'o stare deplorabilă și plin de răni, pe cari i-le-a aplicat un taur furios în hotarul comunei Beregșeu.

Bunica sărăcioi e, după-cum se știe, trândăvia. Dacă nu e combătută cu energie ea aduce pe mulți la săpă de lemn. Multe morburii, cari la început par neprimejliose, pot deveni prin neglijență periculoase. Aceasta se întemplă mai cu seamă la tuberculoză, a cărei cauză de obicei e îmbolnăvirea organelor respirației. Prin catarul bronchial, afecțiuni dela virful plămânilor, astmă, nădușeli, catar de plămâni, scupare de sânge, respirație îngreunată, dureri de gât, tuse groasă și răgușeală, pielea mucoasă e mai expusă infecțiilor prin bacilii tuberculoși și e de datorința ferărule, care suferă de aceste boale, să ia măsuri prealabile. Un mijloc foarte eficient contra-tuturor acestor morburii este „Pectora”, care a trecut toate celelalte mijloace recomandate contra acestor boale. Cine vrea să obțină „Pectora” veritabil să se adreseze de a dreptul la farmacia „Diana” în Budapesta, Károly körut 5, care îl trimite în pachete à 2 cor.

Știri din piață.

Sibiu. Grâu, hl. 1060—1180, săcără 680—8.—, orz 680—780, ovăz 4—480, cucuruz 7.10—8.60 cor. 10 ouă 56—66 bani.

Piața banilor din Sibiu. Galbenul 11.26; 20 lei (hârtie) 18.92; 20 lei (argint) 18.76; lira turcească 21.40; lira engleză 23.80; 20 marce 23.32; napoleonul 19.—; rubla (hârtie) 252, rubla (argint) 2.45 cor.

Bursa din Budapesta. Grâul, 50 kg. 735—785; săcără 635—670; orz 550—590; ovăz 6.40—6.65, cuc. 6.60—6.70; cincantun — cor.

MAI NOU.

Procesul „Durului de Paști”.

Cetitorii nostri știu, că tabla a nimicit hotărîrea tribunalului din Cluj, prin care acesta a respins pe procuror cu acuză lui pentru biografia lui Ruteanu. În 21 n. l. c. petraciându-se procesul înaintea curții cu jurași din Cluj, redactorul a fost pedepsit cu 4 luni temniță de stat și șase sute coroane amendă.

Raport amănunțit vom publica în numărul viitor.

Din cauza lipsei de spațiu Posta redacției și administrației se amină pe nrul viitor.

Pentru redacție și editură responsabil: Victor Lazăr. Proprietar: Pentru „Tipografia”, societate pe acțiuni Iosif Marschall.

De închiriat

este în Ocna-Sibiului (Vizakna) sub nr. 752, la poziție bună o casă potrivită pentru deschiderea unei prăvălii. Casa constă din 2 odăi, șură, grajd și grădină mare. 86 1-2

Informațiuni la **Susana Lazar**, Sibiu, strada Morii nr. 18.

Asigurarea pe viață

este astăzi pentru viitorul fiecărei familii un factor atât de important, încât o poliță de asigurare pe viață se nu lipsească în nici o familie. Mai favorabilă este aceea asigurare, care pe lângă ajutorul imediat în cazul morții, mai oferă asiguraților rămași în viață încă și $3\frac{1}{2}$ — $4\frac{1}{2}$ % interese după banii solviți. În țara noastră există o unică bancă mutuală de asigurare, care — stând la înălțimea chiemărei sale — corespunde acestor cerințe, și aceea este banca

„The Mutual“

Aceasta bancă e cea mai mare și cea mai avută bancă de asigurare din lume, dispunând cu finea anului 1901 de o avere totală de

Franci 1,828,180.000.

Ea își are direcțiunea sa generală în New-York (America) și posedă în patria noastră concesiunea și garanța pretinsă de legile țării. Neavând acțiunari venitul e întreg îl distribuie între cei premiați. Asigurări se efectuează în toate combinațiile.

Direcțiunea pentru părțile ardelenne

în Cluj.

Director: Lud. de Szepessy.

Representanța cu corespondență în limba română în

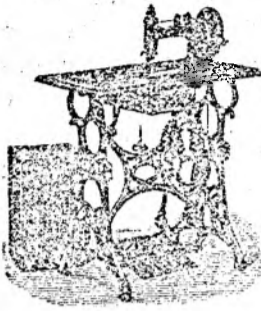
Sibiu, strada Măcelarilor nr. 10.

Representant: George Pop.

Gustav Dürr,

mechanic.

Magazin de mașini de cusut și de velocipede,
Sibiu. Piața-mare nr. 19.

Recomandă depositul seu mare și bine asortat cu toate felurile de mașini de cusut mai renumite din fabrici străine și indigene pe lângă un preț foarte moderat.

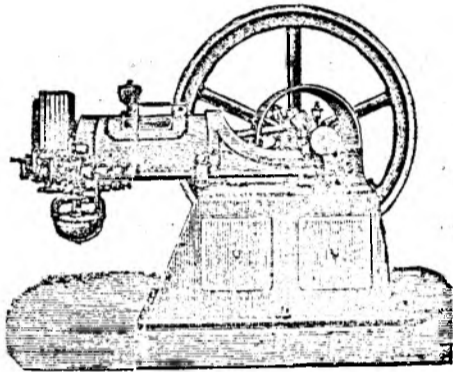
3 35—

Ca specialități se recomandă mașinile de cusut:

Seidel & Naumann, G. M. Pfaff.

Toate acareturile mașinilor de cusut de orice fel precum ace, curele, oleiuri fine și altele se află întotdeauna în depositul meu. Reparaturile la mașinile de cusut de orice fel sunt executate prompt, ieftin și conștientios en garanție. Pentru fiecare mașină nouă de cusut cumpărată delamine dau 5 ani garanție.

Liste de prețuri se trimit la ocredere gratis și franco.

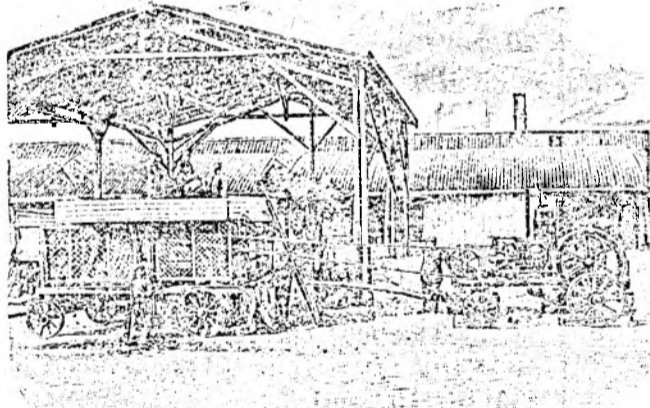
De însemnătate pentru morari și toate celelalte ramuri de industrie!
De însemnătate pentru proprietari și economi!

Locomobile de petroliu „OTTO“

cea mai ieftină și mai bună putere motrice pentru imblătire

Fără mașinist și fără pericol de foc!!

Motor Original „OTTO“ de petroliu,

renumit pentru simplitatea sa, ieftinătatea cu care se poate mina, minarea ușoară, siguranța folosirii.

Langen & Wolf,

fabrică de motori de gaz,
Budapesta VI. Váci-körút nr. 59.

Representanța pentru Ardeal:

Fabrica de mașini

Andrei Török
în Sibiu.

Acolo espot vedea și motori și locomobile de sus în activitate.

Informațiuni, planuri și preliminar de prețuri se dau gratuit. 78 5—12

Descrierea Ar

Cine vrea să cunoască frumoasa țară Apuseni, patria lui Horia și Lanou, să descrierea părților runde
Te
titulul M.
rului reger.
S'a hot.
se jina în M.
avea să diserte
și Filip Părvu s.
La aceasta au:
vătătorii tractuali au il
inspectorului regese.
d. atatori confesiona
doné l'omine, o
ta de in
Josepire Munți-
foldovan anume
ni,
pulul, apoi

Descrierile sunt facute în
cu multe legende despre dealuri
Fiecare carte costă 1 fl.
Toate siarale noastre au apreat
despre Transilvania în limba română.

„Liga română“, scrie între altele:
„Până astăzi n'a existat în limba română o descriere a acestor regiuni atât de interesante din
mai multe puncte de vedere. Di Silvestru Moldovan a răspuns deci prin această publicare unei
treburile ca într'adevăr să stăpina la noi. Sperăm, că publicul cetitor va face acestei scrieri primirea
avabilă pe care e merită.

Comande se pot face la

Librăria W. Kraft.